

Chuck Smith

Eredményes imaélet

A könyv eredeti címe és kiadója:

EFFECTIVE PRAYER LIFE

by Chuck Smith

© 1979, 1980 The Word For Today

Costa Mesa, California, USA.

All Rights Reserved.

ISBN 0-936728-03-5

A magyar fordítás a kiadó engedélyével készült.

Fordította: Tóth Erzsébet

Megjelent a "GOLGOTA" Keresztyén Gyülekezet gondozásában, 1995

A könyvben szereplő bibliai idézeteket a "Károli"-féle fordításból vettük át.

Bevezető

Manapság kétségbeesett idöket élünk. A Keresztyén Gyülekezet mégsem kétségbeesett. Imában áll Isten előtt.

Jézus így szólt Péterhez, Jakabhoz és Jánoshoz: "Mi az? Hát egy órát sem tudtatok velem vigyázni?" Mi pedig azt mondjuk: "Ejnye, Péter! Micsoda szégyen! János, milyen borzasztó! Még egy órát sem tudtatok vigyázni az Úrral!" De csak ne kapkodjunk el! Mikor EGY ujjal mutogatunk valakire, van ott még HÁROM, ami visszafelé mutat ránk.

Az ima a legfontosabb foglalatosság, amit egy újjászületett keresztyén végezhet. Létfontosságú teendőid listájának élén kéne, hogy álljon, mert minden bizonnyal a körülöttünk lévő világnak égető szüksége van az imádságra. Isten óriási munkát akar végezni ezekben az utolsó idökben. Csak az ima változtathat meg dolgokat. Csak az ima vethet véget a gonosz áramlásának.

E tanulmánygyűjtemény az imádságról bemutat nekünk bizonyos Igéket, gondolatokat, irányelveket. Amikor ezeket az életünkben gyakorlattá tesszük, az egy új kapcsolathoz vezet bennünket Istennel. Ez viszont azt eredményezi, hogy e reményvesztett, utolsó napokban egy hatékonyabb, erőteljesebb imaéletet alakítunk ki, amivel harcot vívunk a gonosz erődítmények ellen, és így győzelemre juthatunk. Nem test és vér ellen van tusakodásunk, hanem a szellemi erők és hatalmasságok ellen, így harcunk fegyverei sem lehetnek testiek. Az ima a leghatékonyabb fegyver amellyel rendelkezünk, és általa ledönthetjük az ellenség erősségeit. Vajon a Sátán hatalma alatt áll-e városod vezetősége? Megkötözve tartja-e férjedet, feleségedet, vagy gyermekeidet? Ez a könyv megtanít rá, hogyan törd meg ezen erőket, és hogyan szabadítsd meg őket a gonosz hatalmától.

Mi az imádság?

Az ima három alapvető formában és ezek egymás közötti keveredésében juthat kifejezésre: imádás, kérelem, közbenjárás.

Imádás (Dicsőítés)

Az első alapvető forma, Isten imádása (dicsőítése), Isten jelenléte tudatos felfogásának eredménye. Amint tudomásul veszem Isten hatalmasságát, az természetesen egy mély, belső dicsőítést vált ki belőlem.

Egy napon elnéztem, amint egy szúnyog körbekering. Ámultam azon, milyen apró, mégis mennyire bonyolultan megalkotott élőlény. Képes volt dacolni a gravitáció törvényével, a levegőbe emelkedni, és sebesen körberöppenni. Azt gondoltam: "Isten milyen bölcs!"

Isten rendkívüli teremtőképességének dicsőítése egyik formája az imádságnak - tudomásulvétele annak, hogy ki Ő, és dicsőítése azért, amit tett. Amikor tudatosan bennem Isten bölcsessége, hatalma és jósága, nem tudok mást tenni, csak hódolva leborulni előtte. Ahogyan a teremtésen át tudatosan a jelenléte körülöttem, úgy tör fel bennem önkéntelenül a hálaadás és dicsőítés a Mindenható iránt. Ezáltal megértem hozzám való jóságát, amit tudom, hogy nem érdelek meg.

A keresztyéneknek lelki közösségben állandóan foglalatostkodniuk kellene az imával. Sokkal inkább tudatában kellene lennünk annak, hogy Isten szól hozzánk a természetén keresztül is. Látjuk erejét a viharban és a villámlásban. Érezzük kedvességét a rózsában. Látjuk teremtői munkáját a százsorszépben. Néha imádatunkat szavakba öntjük, gyakran azonban nem. Az imádat egyszerűen egy túláradó érzés szívünk belsejében, amiért Isten ezer különböző módon megjeleníti Magát előttünk. Csak annyit tudunk mondani: "Oh, Isten oly jó!" Az Ő szeretetének és kegyelmének felismerésében imádjuk Őt, és közösségben vagyunk Vele.

Kérelem (Fohász)

A második imaforma a kérelem. Szükségleteimet Isten elé tárom, és kérem segítségét, amelyre oly égetően szükségem van. Nap mint nap felkiáltok az Úrhoz bölcsességéért, irányításáért, erejéért és

gondoskodásáért. Némelyek elvetik a személyes imakérelem fontosságát, mert önzésnek tartják. Azt mondják, helytelen imádkozni bármiért is önmagunkkal kapcsolatban, inkább másokra kell gondolnunk. Általános iskolás koromban meg kellett tanulnom e verset:

*Hadd jöjjenek a te utadra
Ó, Uram, és éljek napról-napra,
Önmegtagadó módon.
Ha leborulok Előtted imára
Mindig gondoljak csak másra.
Segíts minden dolgomban,
Hadd végezzem komolyan valóban.
Bármit is, ha Érted teszek,
Azzal mások segítségére legyek.
Másokért tevékenykedjek, óh, Uram!
Hadd legyen ez jelszavam.
Hadd éljek értük,
Hadd éljek Érted, óh, Uram.*

Pompás költemény, amely igazságot mond el. Igen, kell, hogy másokért imádkozzam és törődjek szükségleteikkel. Mindamellettszükséges, hogy saját igényeimre is gondoljak. Nevezd aminek akarod, de nekem is vannak meghatározott szükségleteim, amelyeknek ki kelégülniük, mielőtt hasznára lehetnék másoknak.

A Biblia azt mondja. "Aki munkálkodik, a földművelőnek kell a gyümölcsökben először részesülnie" (2.Tim. 2:6). Más szóval, nem tudod adni azt, amid nincs. Mint a kanyaró: nem adhatod tovább, ha nem vagy kanyarós. Ezért szükséges neked elsőként részesülni Isten kegyelméből, szeretetéből, erejéből és hatalmából. Így, ha merítek ezekből, már lesz valamim, amit megoszthatok másokkal.

Egy a Jézus tanítványai közül így szólt: "Uram, taníts minket imádkozni, ahogyan János is tanította az ő tanítványait." Jézus ezt a mintát tanította imaként: "Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved. Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen e földön is..." (Lk. 11:1-2). Az ima első része Isten felé irányul - dicsőíti Istent azért, aki: "Szenteltessék meg a te neved." Majd az Isten országáért való imádság jön: "Jöjjön el a te országod." Elsőként Isten országát kell keresnünk, és az Ő igazságát.

Mindjárt ezután egy kérelem: "A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként... És ne vígy minket kísértésbe; de szabadíts meg a gonosztól" (Lk. 11:3-4). Ezek személyes kérelmek, a saját szükségleteimért. Nekem igenis vannak szükségleteim, és Isten akarja, hogy ezeket az igényeket elévigyem. Nincs semmi rossz abban, ha azért imádkozom, hogy Isten gondoskodjon a lakbérpénzemről, vagy bármi másról, amire szükségem lehet.

Közbenjárás (Könyörgés)

A harmadik fajta ima a közbenjárás, az a típusú imádság, amit tekinthetnénk "munkának" is. Isten dicsőítése nem munka - ami csodálatos! Az egy önfelelt, mély lelki közösség és együttlét Istennel. A kérés nem túl sok munkálkodás, mert úgy el vagyunk foglalva azzal, hogy mire is van szükségünk, hogy könnyűvé válik részt venni benne. De amikor a közbenjárást kezdem, akkor munkálkodnom kell.

Pál a kolossébeli gyülekezethez írt levele záró megjegyzéseiben megemlíti egy munkatársát, Epafrást. "Köszönt titeket Epafrás, ki tiközületek való, Krisztusnak szolgája, mindenkor tusakodván tiértetek imádságaiban..." (Kol. 4:12). Itt úgy írja le az imát, mint egyfajta munkálkodást. E könyörgésen keresztül túljutok önmagamon, és nem a saját szükségleteimért imádkozom, hanem azokért, akik körülöttem vannak. Imádkozom a családomért, barátaimért, szomszédaimért, azokért, akik még nem ismerik Jézus Krisztust. Imádkozom a Krisztus Testében lévőknek szükségleteiért. Isten elé viszem másoknak mindazon szükségleteit, amelyek nem kerültek el a figyelmemet.

E közbenjáráson keresztül figyelek fel arra, hogy az imádság valójában nem más, mint egy szellemi csata.

A csata

Állandó összeütközés vesz körül bennünket, ami nem más, mint a lelki harc. A testi szemeink előtt láthatatlan szellemi világ két

csoportharcok: a jó erőire és a gonosz erőire. Ezek harcban állnak egymással. Amikor közbenjáró imába kezdek, akkor egy lelki harcmezőre érek, ahol részt vehetek e szellemi csatában.

Pál apostol azt mondta, hogy mi nem test és vér ellen tusakodunk, hanem fejedelemségek és hatalmasságok ellen, a gonoszság lelkei ellen, amelyek a magasságban vannak. Annakokáért Isten teljes fegyverzetét fel kell vennünk. Az efézusbeli levél hatodik részében Pál felsorolja Isten fegyverzetét, amivel egy keresztyén a csatában fel kellene, hogy legyen ruházva.

A mi fegyvereink nem testiek - mondja az apostol - mert mi nem fizikai harcban vagyunk. Ha így lenne, világi fegyvereink lennének. De mivel mi egy *szellemi* harcban vagyunk, páncélzatunk és fegyvereink is *szellemiek*. Isteni hatalommal bírnak az ellenség erődítményeinek lerontására (2.Kor. 10:4).

Nos, most hogy fel vagy szerelve mindezen lelki fegyverekkel, mit fogsz tenni? Csak állni ott? Nem! Indulj harcba! Hogyan teszed ezt? "Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván, minden időben, a Lélek által" (Ef. 6:18). Felöveztek a küzdelemre - hát most előre!

A csata forgatókönyve

A lelki összeütközés színhelye itt van a Földön. Az ellentét célja irányítani a Földet és a rajtalévők egyéni életét.

A Föld jog szerint Jézus Krisztushoz tartozik. Ő teremtette, és adta az embernek. De az ember eljátszotta azt a Sátánnak. Jézus eljött, és visszavásárolta magának. Ő megváltott minket és a világot a Golgotán, az Ő vére által. Amint Jézus a kereszten függött, a Sátán egy ideig azt gondolta, hogy övé a győzelem. De harmadnapon Jézus feltámadt, diadalt aratva a halál, a pokol, a sír és a Sátán felett.

Az Írások elmondják, hogy Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa; amit meg is tett a kereszten (Zsid. 22:14). Legyőzte a Sátán erőit - megrontotta a fejedelemségeket és hatalmasságokat, amelyek ellenünk voltak, odaszögezte azokat a keresztre; diadalt vett rajtuk, és látható bizonyosságot mutatott győzelméről. Noha most a világ jogosan Jézushoz tartozik, a Sátán erőszakkal keresi, hogy fenntartsa az ellenőrzést és a hatalmat felette.

Sokban hasonlít ez arra, amikor Isten megfosztotta Saul királyt az Izráel feletti uralkodástól, és Sámuel próféta által Dávidot kente fel helyette. Saul ekkor erő alkalmazásával megpróbálta megtartani azt, amihez már nem volt törvényes joga és megkísérelte Dávidot eltéríteni a tróntól. A Sátán tehát igyekszik megtartani azt, ami már törvényesen nem az övé.

Jézusnak is megvan a módszere, hogy megnyerje a világot, de nem erőszakkal. Jézus az embereket a *szerelem* által vonja magához, és a királyságába. Így a harc a világban tovább folyik az egyéni életek uralmáért. A Sátán óriási erőt fejt ki, és nyomást gyakorol arra, hogy az embereket az ő táborában tartsa. Jézus szeretetteljes gyengédséggel igyekszik megnyerni, magához vonni az embereket, és meggyőzni őket, hogy adják át életük irányítását neki.

Amint könyörgő (közbenjáró) imába kezdesz, a küzdelem kellős közepébe lépsz. Ez munkává válik, mert a sötétség és a pokol erőivel szállsz szembe. Az ellenség erődítményei ellen imával támadsz. Szinte láthatod azt a magával ragadó hatalmat, amelyet a Sátán a körülötted levők élete fölött gyakorol. Az imán keresztül faltörő kosként nyomulhatsz előre, és zúzhatod össze az ellenség erődítményeit azon személyek életében akikért esedezel, felszabadítva őket attól a hatalomtól, amely fogva tartja őket. Nagyszerű felismerni azt, hogy az ima a szellemi harcban döntő tényezővé válik,

A Sátán önfejű ellenfél, konok harcos; csak azt adja fel amit akar, és akkor, amikor neki szükségszerű. Így lényeges, hogy imáink sajtáságosan részletesek legyenek. A tétova, általános imák, mint pl. "Isten, mentsd meg a világot!" egy karcólást sem ejtenek az ellenségen. Amikor viszont az Úr elé hozol egy személyes életet, és azt a személyt Jézus Krisztusnak követeled, akkor egy heves lelki csatába kerülsz.

"Uram, Györgyöt a Sátán ereje megkötözte. Az ő élete romos, és lesodródott a jó útról. Én a Sátán munkája ellen jövök, Jézus Krisztus nevében, és Jézusnak a kereszten való győzelmével. Kérlek, Atyám, szabadítsd meg őt a Sátán erőitől, amelyek ma még fogva tartják. Oldozd fel most, hogy megismerhesse Jézus Krisztus szeretetét. Uram, hadd szóljon a te Lelked az ő szívéhez, és vessen véget a sátáni munkának, amely elvakítja őt." Az ilyen imával mi feloldjuk embertársainkat a sátán csapdája alól, amely megkötözve tartja őket.

Jegyezd meg, hogy a Sátán kitartó. Még akkor is, ha már látsz egy keveset a győzelemből, folytatnod kell az imádkozást, hogy meg tud tartani a megnyert területet. Mihelyt valamennyire nyersz, a sátán ellentámadásba lendül, hogy visszafoglalja amit elvesztett. Imáidnak

kitartóaknak kell lenniük. A területet, amit az ellenségtől ima által elvettünk, ima által is kell megtartanunk. Sokszor komoly hibát követünk el, ha mihelyt látni kezdjük a győzelem jeleit azok életében akikért közbenjárunk, abbahagyjuk értük az imát. Mert lehet, hogy előrementek, hogy elfogadták Jézust, és elkezdtek olvasni a Bibliát, viszont gyakran a mag még nem tudott gyökeret verni, és az ellenség eljön, hogy ellopja azt. Folytatnunk kell tehát az imádkozást még akkor is, amikor már valami jelét látjuk a győzelemnek.

A csodálatos igazság az, hogy a Sátán már legyőzetett. Amint harcolni megyünk, a végkimenetel már eldőlt. Jézus diadalt aratott a Sátán felett, és így a Sátánnak *meg kell* hajolnia, amikor mi Jézus Krisztus felhatalmazásával és erejével jövünk ellene. Ragaszkodj a győzelemhez Jézus Krisztusban, és életek fognak egymás után szabaddá válni amint ellene támadsz a Sátán erődítményeinek, lerombolva azokat e csodás fegyverrel: az imádsággal!

Isten a leggyengébb gyermekei számára is elérhetővé tette az imádságot. Ez olyan valami, amivel minden keresztyén élhet, lelkiállapotára való tekintet nélkül. Nem kell lelki óriásnak lenned, hogy szellemi csatába lépj. Az ellenségtől pedig félned nem kell, mert ahogy elindulsz, ő már legyőzetett.

A Sátán tudja, hogy az ima az ő kudarcát jelenti. Többet küzd azért, hogy az imádkozástól távol tartson, mint bármi másért. Néha még bátorít is arra, hogy más jellegű elfoglaltságok felé fordulj, mert tudja, hogy azok mennyire meddőek.

Meg fogsz döbbsenni, milyen zavaró tényezők jöhetnek elő, amikor letérdelsz imádkozni. Megszólal a telefon. Valaki épp zörget az ajtón. Vagy hirtelen eszedbe jut, mit is akartál előbb csinálni. Amikor imádkozom, rendszerint papírt és ceruzát viszek magammal, hogy lejegyezzem gondolataimat, máskülönben kísértésbe jönnék, hogy azon nyomban végrehajtsam őket. A Sátán mindent megtesz, hogy elválasszon bennünket az imádságtól.

A közbenjáró ima valódi munka. Valós ütközet a csatában, a Sátán ellen. Mivel az ima döntő tényező, ezért is harcol a Sátán ellene oly keményen.

Tegyük fel, hogy valaki a sötét utcán megtámad, és elkezdtek birkózni. Ha előrántana egy kést, akkor a harc menete rögtön csak egy dolog felé irányulna - a kés megszerzésére. Hirtelen elfelejtenél behúzni neki egyet. Megragadnád a csuklóját, hogy kiüthesd a kést - a döntő tényezőt - a kezéből.

A Sátán tudja, hogy az ima számodra győzelmet hoz, és az ő vereségét jelenti. Tudja, hogy ez a döntő a szellemi csatában. Ezért is összpontosítja minden erejét az imádság ellen. Megtesz mindent, amit csak lehet, hogy kizökkentsen, és távol tartson az imádkozástól.

Kitartás

Ha imáidra a válaszok nem jönnek azonnal, ne add föl! Pál úgy beszél Epafrásról, mint aki "mindenkor tusakodik" imában a kolossébeliekért (Kol. 4:12). Nem hiszem, hogy Epafrás azt mondta volna: "Oh, Uram, áldd meg a Gyülekezetet Kolossében, Jézus nevében. Ámen." Inkább várt Istenre, szorgalmasan keresve Őt a gyülekezet jóléte és javai érdekében, és naponta folytatta az ima gyakorlását.

Sokszor kicsit túl hamar adjuk fel. Van, amikor a Sátán markolata lazulni kezd, és tesz egy utolsó, reményvesztett lélegzetvételt. Ez az a pont, amikor oly gyakran sokan belefáradnak, s feladják szinte hajszálnyira a győzelemtől.

Évekkel ezelőtt Darby urat, egy jómódú biztosítási ügynököt, elérte az aranyláz, és keletről elindult Kolorádó felé. Végzett néhány próbaásást, és felfedezett egy aranyban nagyon gazdag erezetet a Sziklás-hegységben. Visszatért keletre, és meggyőzte barátait, hogy fektessék pénzüket bányászati vállalkozásba. Létrehoztak egy társaságot, vásároltak egy csomó felszerelést, és bányásztak Kolorádónak ezen aranyban gazdag lelőhelyén.

Mire a társaság visszafizette valamennyi adósságát, kiapadt az aranyforrás. A befektetők tovább ástak, és újabb adósságokba keveredtek. Végül egy napon, az elkedvetlenedett Darby úr véget vetett az ásatásoknak. Bezárta a bányát, elment Denverbe, és eladta mind a bányát, mind az eszközöket egy ócskásnak, párszáz dollárért, majd hazautazott.

Az ócskás felbérelt egy geológust, hogy tanulmányozza a bányát és területét. Mikor a geológus visszajött - így szólt: "Ha ás még három lábnyira ott, ahol Darby úr abbahagyta, megtalálja ugyanazt az aranymedret. Így az ócskás Kolorádó állam leggazdagabb bányatulajdonosává vált. Csak három lábbal (alig egy méter) kellett többet ásni. Vajon mi is hányszor adjuk fel a harcot három lábnyira a győzelemtől!

Ragaszkodjunk az ígéretekhez

Nagyon sok különös ígélet adatott nekünk Jézus Krisztus által az imádságról. "Bizony mondom néktek: Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz, és amit megoldok a földön, a mennyben is oldva lesz..." és "...ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog fölül, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám" (Mt. 18:18-19). Hányan imádkoznak? - "*ketten közületek*"! Hol imádkoznak? - "*a földön*"! Mivel kapcsolatban imádkoznak? - "*minden dolog fölül*"! "Megadja nékik az én mennyei Atyám" - ez egy nagyszabású, pompás ígélet!

Jézus azt is megígérte: "Legyen hitetek Istenben. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott. Azért mondom néktek: Amit könyörgésetekben kértek, higyjétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek" (Mk. 11:22-24). Milyen csodálatos ígélet!

Szintén Jézus mondta: "És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt" (Jn. 14:13-14). *Bármit!*

Egy másik ígélet: "Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz néktek" (Jn. 15:7). Vagy: "Amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek (görögül nyomatékosan: '*kérlek kérjétek*') és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen" (Jn. 16:23-24). Itt az Úr szinte könyörög, hogy kérj Tőle bármit, és azt mondja: Ő megcselekszi azt.

Ezek végletekig kiszélesített ígéretek az imához. De kiknek készültek az ígéretek? Jézus itt nem a sokasághoz beszélt. Jézus minden esetben a *tanítványaihoz* szólt.

Ki számít tanítványnak? Jézus mondja: "Ha valaki jöni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét; és kövessen engem" (Mt. 16:24). Az a személy, aki megtagadta önmagát, felvette keresztyét és Jézust követi, élhet ezen ígéretekkel és igényt támaszthat rá. Bármilyen, amit ő kér, óhajt vagy kíván, meglesz.

Ha egy tanítvány megtagadja önmagát, nem fogja többé saját testének kívánságait keresni. Mivel felvette keresztyét, nem keresi saját dicsőségét, hanem önmagát halottnak minősíti Krisztussal együtt. Ő most

már csak azokkal a dolgokkal azonosul, amit Isten akar: hogy szentelje önmagát, törekvéseit és életét teljesen Jézus Krisztusnak. Az ima igazi előmozdítója mindig az, ha azt kérjük: "mindamelett, ne az én, hanem a Te akaratod legyen meg."

Csak önmegtagadásod, kereszted felvétele és Jézus Krisztus követése által számíthatsz Isten ígéreteinek beteljesülésére az imáidat illetően.

Amikor a válasz: "Nem!"

Az Úr talán nem adja meg, amit kérünk Tőle, ha életünkre vonatkozóan egy magasabb célkitűzése van.

Mózes imádkozott, hogy Isten engedje őt belépni az Igéret Földjére. Isten így válaszolt: "Nem, Mózes. Az emberekért te nem léphetsz be a földre. Tévesen képviseltél Engem az emberek előtt. Most meg kell tanulniuk az engedelmesség leckéjét." Mózes, e hitbeli óriás, aki szemtől szembe érintkezett Istennel, nem mehetett be az Igéret Földjére (4.Móz. 20:7-12)!

Azóta évszázadokon keresztül, a szülők ölükben tartva gyermekeiket mesélték el nekik Isten csodálatos munkáját, ahogyan kihozta Izráel gyermekeit Egyiptomból, és vezette őket saját országukba. Beszélnek Mózesről, aki felment a hegyre, és átvette Isten törvényét a tűz közepéből, villámlások közepette. Az arca úgy ragyogott, hogy be kellett fednie egy lepellel. Mózes volt az is, aki előre nyújtotta pálcáját, és a Vörös-tenger kettévált. Majd suttogó hangon azt mondják gyermekeinek. "De Mózes nem léphetett be a földre, mert engedetlen volt Istenhez". Annak érdekében, hogy Izráel nemzete megtanulja a teljes engedelmesség leckéjét, Isten nem válaszolt Mózes imádságára.

Gondolok a Pál testében levő tövisre is. Azt mondja Pál: "Háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem." De Isten nem szabadította meg. Miért? Isten hatalmas kijelentéseket adott Pálnak, a testében levő tövis szükségszerű volt, hogy őt a földön tartsa. "Tövis adatott nekem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bizakodjam". Azért, hogy Isten neki többet adjon, így szól Pál: "Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmal, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem" (2.Kor. 12:7-10). Tulajdonképpen Pál

megtanult örvezdeni ama rothadó tövis fölött, mert megtapasztalta Isten hatalmas erejét, mint gyengeségének eredményét.

Tekintsük meg Jézus megválaszolatlan imáját. Noha háromszor imádkozta - "Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár" - mégis kiitta a poharat. Miért? Mert Isten mindannyiunk számára szabadulást akart hozni. Megjegyzendő, hogy Jézus, noha felajánlotta kívánságát az Atyának, hozzátette, ami minden imában nagyon fontos: "Mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg" (Lk. 22:42). "Uram, íme, amit én akarok. Ez az én vágyam. Mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg." Ez a legjobb ima!

Eredménytelen imák

Sok ima hangzik el eredménytelenül. Sok ima száll felfelé, és nem hoz alá semmit. Isten azonban válaszol az imákra. Éppen ez ad ihletet, mert ha Isten sohasem válaszolna, senki sem imádkozna többé. Mégis, miért hangzik el oly sok imádság anélkül, hogy bármily eredménnyel járna?

Bizonyos dolgok tulajdonképpen meggátolják imáid eredményességét. Először is, ha valami bűnt rejtegetsz az életedben, nem várhatod, hogy Isten válaszol. Ésaías hirdeti: "Íme, nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az ő füle, hogy meg nem hallgatna; hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől" (Ésa. 59:1-2). Sokszor, amikor nincs válasz imáimra, Istent akarom okolni érte. Pedig valójában én vagyok a hibás. A bűnért engem kell hibáztatni! Dávid így szól: "Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram" (Zsolt. 66:18).

A bűn, ahogy Ésaías is mondja, megtöri a kapcsolatodat Istennel. Olyan, mintha elválnád a telefonzsinórt. Tárcsázhatod a számot, ahogy csak akarod! Ékesszólóan, és nagyon meggyőzően fejezheted ki magad, de hiába, elvágtad a zsinórt! Az üzenet pusztán a földre hullik, és nem jut sehova.

Ennél a pontnál az ima megtévesztővé válik. Sok ember azt mondja: "Igen, tudom, nem élek úgy, mint kellene, de attól még imádkozom." Az ilyen imádságoknak nincs értékük. Ilyenkor kapcsolatuk Istennel rideggé vált az életükben lévő bűn miatt. A vétkek elválasztják őket Istenüktől.

Másik okozója az eredménytelen imának a meg nem bocsájtás lelke. Jézus sokat tanított a megbocsájtásról. Amikor megadta az imádság példáját, akkor kihangsúlyozta egy pontját a végén: "Ha meg nem bocsájtjátok az embereknek vétkeiket, a mennyei Atyátok sem bocsájtja meg a ti vétkeiteket" (Mt. 6:15). Fontos megbocsájtani, mert amíg neheztelsz szívedben testvéred ellen, nem jöhetsz Istenhez úgy, hogy az ne akadályozná saját imáidat, amelyeket Isten felé küldesz.

Az eredménytelen ima lehet önzés következménye is. Jakab azt mondja: "Nincs semmitek, mert nem kéritek" (Jak. 4:2). Az igaz, hogy sok esetben egyszerűen csak nem imádkoztál. Sokszor egy-egy ember kiönti szörnyű jaját-baját elém. Ekkor megkérdem: "Imádkoztál?" "Nos, nem..." De hát pont itt kell kezdeni! Nincs nektek, mert nem kérték!

Majd Jakab tovább írja: "Kéritek, de nem kapjátok" - és itt jön a bökkenő - "mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt" (Jak. 4:3). Sok ima mögött áll önző büszkeség.

Mikor középiskolás voltam, imádkoztam, hogy Isten adjon nekem egy csodás kis 36-os Ford kocsit. Oh, mennyire vágytam arra a kocsira! Elmondtam Istennek, mennyi jó dolgot tennék meg Érte: például elmennék a vasárnapi iskolás gyerekekért, hogy elvihessem őket a hittanórára, csakha enyém lehet az a kocsi. Hogy is hagyná ezt a jó segítséget Ő ki?

Nos, nem kaptam meg. És tudom is miért. Isten láthatta hátsó gondolataimat. Elképzeltem, hogy pöfögtetve a kovácsolt kipufogóval szép lassan körbe furikázom az iskolát, és magamra vonom az iskola területén lévő csinos lányok figyelmét. Isten tudta, hogy ez a "fordocska" csak büszkeséggel töltene el. Így, helyette az Úr egy teljesen átlagos, vén bárkát adott.

Imáink közül olyan sok az énközpontú. Ahogy már említettem korábban, vannak szükségleteim, és Isten el akarja látni azokat. Imádkoznom kell értük, de vigyáznom kell, nehogy az összes imádságomat az énem motiválja.

Egy kis útmutatás

Van egy pár "szabály", amit az imádsággal kapcsolatban hatékonynak találtam. Először is foglald Isten akaratát imádságodba. Hogyan? Fedezd fel akaratát Isten Igéjén keresztül. Isten a Bibliában kinyilatkoztatta számodra az akaratát, célját és tervét. Adj helyet az

Írásoknak imáidban. Az ima túl sokszor csupán monológ - és a beszélő te vagy. De ez nem közösség. A közösség egy dialógus: beszélni és hallgatni, amíg Isten szól hozzád az Igén keresztül.

Mondd el Istennek a magad és a körülötted lévők szükségleteit. Fejezd ki Neki mit láatsz, mit érzel, mik a vágyaid. Majd fordulj az Igéhez és Isten szólni fog hozzád. Ő az Ige által kifejezi akaratát és megmutatja tervét az életedre nézve.

Majd jöjj Hozzá ismét: "Nos, Uram, íme itt van az Igédben. Látom már, hogy ez az, amit szeretnél, így Jézus Krisztus nevében birtokba veszem." Figyelj, és tanulj meg hallgatni Isten hangjára amint a Szentlelkén keresztül szól hozzád. Az 1.Mózes 32-ben, amikor Jákób meghallotta, hogy Ézsau, aki meg akarja ölni, 400 emberével jön, hogy találkozzon vele, féltetni kezdte életét. Térdre borult, és eközben emlékeztette Istent az ígéretére, amit Jákóbnak tett. Így szólt: "Ő atyámnak, Ábrahámnak Istene, az Úr aki azt mondta nekem, menj vissza országodba és családot hozd és én jól bánok veled." Jákób, Isten hozzá intézett szavai alapján imádkozott.

Az imát az Atyához kell címezni Jézus felhatalmazása alapján. Mert valójában neked magadnak nincs jogod az Isten előtti közvetlen meghallgatásra. Nincs mód arra, hogy megdolgozhass ilyen hatalmas kiváltságért. Csak egyetlen módon nyerhetsz meghallgatást az Atyától: Jézus Krisztuson keresztül. Jézus mondta: "Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam" (Jn. 14:6).

Kérj az Atyától igényed szerint, de kérd Őt Jézus Krisztus nevében. Jézus Krisztuson keresztül van jogod hozzá fordulni, meghallgattatni, bebocsájtást nyerni. Mikor kopogatsz, használd Jézus nevét. Ha kopogtatok ajtaján, és azt mondom: "Atyám, Chuck van itt, és beszélni akar Veled..." Ő azt válaszolná: "Ki az a Chuck? Milyen jogon kopogatsz az ajtómon?"

De ha kopogok és ezt mondom: "Atyám, Chuck vagyok, és Jézus nevében jöttem...", akkor azt felelné: "Gyere be, Chuck! Már hiányoztál!"

Használd a fegyvereidet

Több győzelem született imán keresztül, mint bármely más tevékenység által. Megdöböntő, hogy noha Isten ilyen hatalmas fegyvert

adott a kezünkbe, mégis az ember újra és újra kudarcot vall: tartja a fegyvert, de alig használja.

Mint keresztyének, oly gyakran próbáljuk védelmezni fegyvereinket. Például, amikor emberek vitáznak a Biblia ellen, mi elkezdjük védeni. A Biblia nagyszerű fegyver, de ne védelmezd! Használd! Ha egy párbajban vagy, nem mondd: "Hej, barátom, jobb, ha vigyázol! Ennek a kardnak van a legélesebb pengéje a városban. Az éle igazi kovácsmunka." Nem, te ne védelmezd, hanem *használd* a kardod!

Hasonlóképpen, gyakran beszélgetünk imafegyverünkről. Ne beszélj az imáról. *Imádkozz!* Használd fegyvereidet amelyeket Isten adott, és arass diadalt az ellenségén!

Az ima célja

Minden keresztyének megadatott az alkalom, hogy bármikor amikor csak akarja, és bárhol meghallgatást nyerjen Istentől. Isten oly kegyes hozzánk és mi mégis oly keveset élünk az Ő kegyelmességével. Bizonyos vagyok abban, hogy erre még az angyalok is rácsodálkoznak.

Mennyire szükséges imádkoznunk! Nem beszélni, nem konferenciákat tartani róla, hanem valóban *gyakorolni* az imádkozás kiváltságát.

Pál így szól: "Az imádságban állhatatosak legyetek!" (Kol. 4:2) Állhatatosságról és kitartásról beszél, egy folytonos, rendíthetetlen imádkozásról.

Miért szükségszerű a kitartás az imában? Egyes vélemények szerint ha több mint egyszer elimádkozzuk ugyanazt a dolgot, csak a kishitűségünkről teszünk bizonyosságot. Mégis a Gecsemáné kertben Jézus háromszor mondja el ugyanazt az imát (Máté 26:39-44). Ugyanígy Pál apostol a testében lévő tövissel kapcsolatban azt mondja: "Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem" (2.Kor. 12:8).

Jézus két példázatban tanít az imában való állhatatosságról. Az elsőben így szól: "Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni" (Lukács 18:1). Majd példázta ezt a hamis bíró és az elszánt özvegyasszony történetével. Az özvegy nap mint nap meglátogatta a bírót, így kiáltva: "Állj bosszút értem az én ellenségeimen!" A bíró, noha nem félt sem Istent, sem embert, így szólt: "Ez az asszony az örületbe kerget engem,

hogy minden nap idejár!" Ezért meghozta az asszony kedvére az ítéletet. Jézus hozzáteszi: "Hát az Isten nem áll-e bosszút az Ő választottaiért? Mondom néktek, hogy bosszút áll értük hamar" (Lukács 18:2-8).

Először kissé nehézkesen fogadtam azt a tényt, hogy Jézus egy hamis bírót használt a mi igaz Istenünkkel való összehasonlításhoz. A példázat azonban óriási kontrasztképet mutat. Ha egy hamis bírót cselekvésre lehet készíteni egy asszony kitartása által, mennyire inkább fog a mi igaz és jó Istenünk gyors és igazságos ítéletet hozni azoknak, akik Őt hívják.

A másik példa az imában való rendíthetlenségről egy olyan emberről szól, aki az éjszaka közepén zörgetést hall az ajtaján. Az ajtaját megnyitva ott találja barátait, akik ott is akarnak éjszakázni. Szerette volna lefekvés előtt megetetni őket, de a szekrényhez lépve nem talált abban elég kenyeret. Így átment a szomszédba, kopogott az ajtón és így szólt: "Nyiss ajtót, és adj egy kis kenyeret! Vendégeim vannak."

A szomszéd így válaszolt: "Már ágyban vagyunk, én, a feleségem és gyerekeim. Gyere vissza holnap." De az ember csak tovább kopogtatott, és abba nem hagyta, míg meg nem kapta, amiért jött. Az ember, mivel háborgatták felkelt, és adott neki kenyeret (Lukács 11:5-10).

Láthatjuk, hogy a Biblia tanítja az imában való állhatatosságot. Ez vajon azt jelenti, hogy imáink Isten akaratát keresik, vagy mi akarjuk az Ő akaratát megváltoztatni saját elképzeléseink szerint? Vajon Isten tetszés szerint vonakodik-e válaszolni nekünk, és mi az állhatatosságunkkal és kellemetlenkedésünkkel készítjük Őt, hogy adja meg magát követeléseinknek? Aligha hiszem.

Meg vagyok győződve, hogy az imák nem változtatják, és nem változtathatják meg Isten céljait - még ha buzgón, könnyekkel teli fohászokkal, napokig imádkozol is. Isten túlságosan is szeretetteljes ahhoz, hogy csak úgy megadja magát, mert te éppen zokogsz, és kitartasz valami mellett, amiről tudja, hogy számodra káros lenne, és a végén csak lerombolna.

Az ima nem változtatja meg Isten célját, viszont megváltoztatja Isten működését. Jézus ezt mondja. "Jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle" (Máté 6:8). A te imáid nem tájékoztatják Istent hogyléted felől. Ő ismeri az összes szükségletedet mielőtt még kérned Tőle. Az imák megnyitják az ajtót, és Istennek lehetőséget hagynak, hogy azt tegye amit Ő kíván úgy, hogy közben ne sértse meg a te saját, személyes, szabad választásodat.

Isten tudja, hogy egy év múlva szükségem lesz egy konkrét dologra, mert Ő pontosan ismeri az én összes igényeimet előre. Én még

mostanhoz egy hónapra sem tudom, mi kell nekem. Ha Isten ma adná meg azt ami egy év múlva szükséges, akkor lehetséges, hogy nem úgy használnám, ahogyan Ő szerené.

Így, amikor felismerem szükségleteimet, felkiáltok Istennek: "Segíts nekem és lásd el e mostani igényem!" - végre én is rájövök a problémára, Isten azonban mindvégig tudatában volt. Most, mikor segítséget kérek Tőle, szabadon meg tudja adni, mert úgy fogom felhasználni, ahogyan Ő akarja.

Az isteni időzítés

Imáink néha legalább olyan gyorsan válaszra találnak, mint amilyen gyorsan elhangzottak. Eliézert, a szolgát elküldi Ábrahám egy különös feladattal: találjon feleséget Izsáknak. Mikor Eliézer elért egy kúthoz, így szólt: "Uram, hadd jöjjön egy fiatal szűz leány, hogy vizet merítsen. Én majd így szólok hozzá: - Adj innom! Ő pedig így válaszoljon: - Nemcsak neked adok vizet, de merítek a tevéidnek is. Akkor ő legyen az, akit Te választasz Izsáknak menyasszonyul."

Amíg ő még szívében fohászzkodott, egy fiatal lány jött a kúthoz vizet meríteni. Ő megszólította a lányt: "Adj innom!" Az pedig gyorsan levette vizeskorsóját fejről és adott neki inni, és azt mondja: "Nemcsak neked, de a tevéidnek is merítek." Így a lány megittatta a tevéket (1.Mózes 24:1-20).

Ez egyike azoknak a csodálatos, azonnali válaszoknak az imáinkra, amelyek úgy felderítenek bennünket. Az ima még el sem hagyja szívünket, és Isten máris válaszol rá.

Az is igaz, hogy egy bizonyos dologért évekig imádkozunk, és nem látjuk a választ.

Miért van az, hogy bizonyos imák azonnali választ kapnak, míg más esetekben mintha az késne? Imádkozunk némelyekért, és meggyógyulnak. Imádkozunk másokért, és meghalnak.

Először is ez azt bizonyítja, hogy nem mi vagyunk a helyzet irányítói. Isten vezet, és ezt saját céljai és akarata szerint teszi. Az imák soha, soha nem arra lettek szánva, hogy megváltoztassák Isten céljait.

Rossz elképzelésünk van az imáról ha azt gondoljuk róla, hogy az ima Isten elgondolásainak megváltoztatása, Isten céljainak módosítása vagy a *saját* akaratom kivitelezése. Az ima valódi célja Isten akaratának

beteljesülése, vagyis az, hogy megnyissa az ajtót Isten számára, hogy Ő bevégezhesse azt amit eltervezett.

Így arra a következtetésre jutunk, hogy az imák Isten szívében kezdődnek. Isten teszi ismertté számomra, mi az Ő célja, vágya, kívánsága. Én ezt átadom vissza Istennek az imáimon át, és a kör teljessé lesz. Mikor ilyen módon imádkozom, akkor összhangban vagyok Isten akaratával.

Valójában én változok az ima által. Sokszor, amint imádkozom, Isten szól hozzám. Megmutatja útjait, terveit, amelyek mindig sokkal jobbak, mint amit én gondoltam el. Amíg imádkozom Isten ügyel rám, és megmutatja azokat az ostobaságokat is, amelyekhez bizonyos esetekben úgy ragaszkodtam, és úgyszólván követeltem Tőle. Ekkor így fohászok: "Köszönöm Uram, hogy nem válaszoltál az elmúlt öt évben." Ő mindvégig tudta mi a legjobb nekem!

Istennek van terve a Földet illetően is, és emberi eszközöket választott a munkája elvégzéséhez. Van aki azt mondja, hogy Isten csakis embereken keresztül munkálkodhat. Ez azonban nem igaz. Isten *döntött* úgy, az embert használja eszközül. Isten bármely módon cselekedhet. Tehet ahogyan csak akar. Ő nincs emberi eszközökre utalva. Ha mi el is bukunk, Isten nem bukik velünk.

Nem lenne szabad Isten terveinek nehéz felelősségét egy személyre sem ráhárítani. "Ha te csődöt mondasz Isten céljainak segítségével, akkor Isten terve el fog bukni, és te leszel érte a felelős! Isten előtt kell majd állnod, és számot adni ezért a hibáért!" Ez nem igaz. Isten így, vagy úgy, de mindenképpen megvalósítja terveit.

Azzal, hogy Isten téged kiválaszt akaratának végrehajtására, áldásos alkalmat ad neked arra, hogy megismerd a vele való munka örömét. Majd amint eredmények születnek, Ő megjutalmaz téged, mintha te munkálkodtál volna. Mikor a mennybe jutsz, megjutalmaztatsz az eredményekért, noha Isten volt, aki az egészet végezte!

Mikor a zsidó faj fennmaradását fenyegette egy kegyetlen kormányrendelet, Márdókeus így szólt Eszterhez: "Ha te e mostani időben hallgatsz, máshonnan jön majd szabadulás. De te el fogsz veszni. Mikor ők megpróbálják eltörölni a zsidókat, te sem maradsz ki a rendelet alól" (Esz. 4:4). Hasonlóképpen, ha te elbuzdulsz Isten akaratának véghezvitelében, a szabadulás máshonnan jön majd. Elveszíted az áldást és annak jutalmát, hogy Isten munkatársa lehetsz, de Isten terve és céljai nem fognak elbukni.

Isten meg akar áldani

A Krónikák második könyve beszél nekünk Asa király kapcsolatáról az Úrral. Amikor először trónra került, a király nagyon nehéz helyzettel találta magát szemben - a szerecsenek körülkerítették népét. Asa király felkiáltott az Úrhoz: "Oh Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed! Segélj meg minket, oh mi Urunk Istenünk, mert... a te nevedben jöttünk e sokaság ellen! Oh Uram, te vagy a mi Istenünk, ne vegyen ember rajtad erőt" (2.Krón. 14:11). Mivel az Úr vele volt, a király ment, és leverte a szerecseneket.

Mikor a király győzelemmel tért vissza, Azáriás próféta érkezett elé, és így szólt: "Az Úr van veletek, ha ti is Ővele lesztek: Ha Őt keresénditek, megtaláljátok; de ha Őt elhagyándjátok, Ő is elhagy titeket" (2.Krón.15:2).

Asa virágzó uralomba kezd. Erőssé és hatalmassá válik. Uralkodása későbbi éveiben újra fenyegetés éri. De ekkor ahelyett, hogy az Urat keresné imáiban, emberi segítséget keres. Hanáni próféta érkezett hozzá, és megintette, amiért Isten segítsége helyett inkább emberhez fordult. "Amikor gyenge voltál, az Urat kerested, és Ő segített neked. Most, hogy erős vagy, emberi segítséget kutatsz."

Majd a próféta így szólt: "Mert az Úr szemei forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik Őhöz teljes szívvel ragaszkodnak..." (2.Krón. 16:9).

Itt a Biblia Isten egyik alapigazságát fedi fel. Ő keresi az embereket, hogy megáldhassa őket. Isten munkálkodni akar az életedben, és megáldani azt. Úgy akar használni téged, mint akaratának továbbítóját, mint az eszközét. Csak arra vár, hogy felsorakozz a terve mögé. Abban a pillanatban, amikor életed összhangba kerül Isten céljaival, egy csatornává válsz, amin keresztül Isten ereje és szeretete áradhat e szűkölködő világ felé.

Isten olyan embereket keres, akiknek szíve Isten vágyaihoz hangolódik. Így a legnagyobb ima: "Legyen meg a Te akaratod." Ennél többet nem is lehetne tenni. De nem elég, hogy csak a szánkat jártatjuk, pusztán álhűségnek több kell. E fohásznak szívből kell fakadnia, és ez nem mindig könnyű.

Sok olyan dolog van, amit kívánok, és sok imámat tükrözi önzés. Így sok kérésem hangzik el olyan dolgokért, amik számomra kényelmet, jólétet és boldogságot hoznának. Ám *az ima valódi célja, hogy életemben*

Isten munkáját befejezettnek lássam, és utána, ez én életemen keresztül, mások életében is.

Hiszem azt, hogy Isten sok dolgot szándékozik neked megadni abból amiért imádkozol, de az Ő időzítése más, mint a tied. Sokszor Isten késik válaszolni az imáidra, mert jó oka van rá.

Egyik oka annak, hogy Isten késik a válasszal lehet az, hogy *többet* kíván neked adni, mint amennyit épp akkor kértél.

A bibliai Anna jó példa erre. Évek óta meddő volt. A férjének volt egy másik felesége, sok gyermekkel. Nap nap után bosszantotta Annát meddősége.

Egy napon Anna és férje elutaztak az Úr sátorához, míg a másik asszony otthon maradt a gyerekekkel. Az úton Siló felé a férj megkérdezte:

- Anna, miért vagy oly szomorú?

- Adj nekem gyermeket! - válaszolt Anna.

- Isten vagyok én, hogy gyermeket adhatnék neked? - intette őt a férje. - Nem vagyok e neked jobb sok fiúnál? Nem vagy megelégedve velem?

Mikor Anna megérkezett a sátorhoz, szíve fájdalma oly nagy volt, hogy kérelmét ki sem tudta mondani. Olyan mély szomorúságot érzett, hogy csak leborulni tudott Isten elé a sátor udvarában. Ajkai ugyan mozogtak, de hang nem jött ki rajtuk. Éli, a pap, elhaladt Anna mellett, és látta, hogy szinte elterült az Úr előtt. Azt gondolta, hogy részeg, és arra intette őt, hogy tartózkodjon a bortól. Anna azonban így szólt:

- Nem, nem vagyok részeg. Hanem az Úr szolgálóleánya szomorú, mert meddő. Könyörögtem, hogy bár adna Isten nekem egy fiút. Ha ad nekem egy fiút, megígértem, hogy visszaadom őt egész életére Istennek (1.Sámuel 1).

Ez az, amit Isten Annától hallani akart, mert szüksége volt egy emberre. Izráel nemzetének állapota oly korrump volt, hogy nem volt egy ember sem kéznél, hogy Isten használhassa. Mielőtt Isten szerezhette volna egy embert, előbb az asszonyt nyerte meg. Ezért törődött Isten Anna szívével.

Anna évekig imádkozott egy fiúért - egy fiú, a saját kedvére, akiben öröme volna, egy fiú, aki véget vetne a másik feleség gúnyolódásainak. Anna imádkozott: "Uram, adj egy fiút! Vedd el szégyenemet!" Végezetül így fohászkozott: "Uram, adj nekem egy fiút, és én az ő egész életében visszaadom őt Neked!" Anna végre összhangba került Isten céljaival.

A pap ezt mondta neki: "Menj békével! Az Úr meghallgatta imádat. Fiad lesz." Anna hazament, és az Úr fiút adott neki, Sámuel. Sámuel próféta és pap lett, valamint Isten legkiemelkedőbb vezető alakjainak egyike az Ótestamentumban.

Igen, Isten mindig is akart Annának fiat adni. De késett imáira a válasszal, hogy munkálkodhasson a nő szívében mindaddig, amíg Anna felsorakozhat Isten céljai mögé.

Ne bátortalanodj el, amikor Isten késik az imáidra való válaszadással. Lehet, hogy sokkal többet akar neked adni a kértnél.

Isten tudja a megfelelő pillanatot imáink megválaszolására. Jézus mondta a tanítványainak, hogy várjanak Jeruzsálemben, míg vehetik "az Atya ígését, amelyet úgymond Tőlem hallottatok: hogy Janos ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva... Vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és lesztek Nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig."

Miután ezeket mondotta, amíg követői ott állottak Vele az Olajfák hegyén Bethániában Jézus felvitetett a mennybe, és felhő fogta Őt körül a szemük láttára.

A tanítványok visszatértek Jeruzsálembe, és ott folytatták állhatatos imádkozásukat, egy akarattal. A Biblia elmondja, hogy folytatták a várakozást Isten ígéreteré tíz napig. Isten kiönthette volna Szentlelkét rájuk már az első tíz percben is, de saját céljaiból jónak látta várni tíz napot (Ap.csel. 1-2).

Meddig kell kitartanod az imában? Amíg választ nem kapsz!

Jótanácsok az imádkozáshoz

A kolossébeli levélben Pál int bennünket, hogy "vigyázzunk", ami szó szerint azt jelenti "maradjunk ébren". Az álmoság testünk egyik gyengesége amíg mi imádkozunk. Amikor Jézus ott volt a Gecsemáné kertjében és imádkozott, a tanítványait alva találta. Így szólt: "Nem bírtatok vigyázni egy óráig sem velem?" (Máté 26:40). Isten azt akarja, hogy éberek legyünk mikor Vele beszélünk. Úgy gondolom, sértés Istennel úgy beszélni, hogy közben félig alszunk.

Pál arra is int minket, hogy "hálaadással" imádkozzunk (Kol. 4:2). Imáinkat mindig párosítani kéne hálaadással. A Zsoltárok megfelelő példaul szolgálhatnak erre.

Dávid mindenért zsoltárral imádkozott - önmagáért, barátaiért és ellenségeiért. Zsoltárait kitöltötte dicsőítéssel és hálaadással Isten iránt. Ezek kiegyensúlyozottak úgy köszönettel, mint kérelemmel. Gyakran, de nem eléggé, odajönnek hozzám emberek, és így szólnak. "Nincs semmi gondom, amit elmondhatnék, csak dicsérni szeretném az Urat veled! Az Úr olyan jó hozzám! Csak el akarom mondani, hogyan áldotta meg az Úr eddigi életemet."

Ez olyan bátorító! Mint lelkipásztor, oly sok problémát hallok, hogy nagy öröm, amikor valaki így szól: "Nincs probléma, csak el akarom mondani, milyen jó az Úr!" Ez nagyszerű!

Szégyen állandóan csak súlyos problémákat tárni Isten elé. Több köszönet járna azért, amit már megtett értünk.

Az Egyesült Államok korai időszakában, a puritánok böjti és áldozati napokat tartottak; legalább egy böjtölés volt minden hónapban. Majd valaki így szólt: "Legyen egy hálaadó napunk! Nem böjtölünk vagy sanyargatjuk magunkat, hanem megünnepeljük, hogy hálát adhatunk az Úrnak mindazért, amit tett." Így kezdődött el a Hálaadó Ünnepe (az USA-ban november negyedik csütörtöke).

Persze, személyes kérelmek szükségesek az imáinkban. Viszont, ha csak akkor imádkozom, mikor életemben éppen égető szükségem van rá, és csak személyes kéréseket tárok Isten elé, akkor önmagamtól egy csodás áldást tagadok meg. Oh, bárcsak több köszönettel és dicsőítéssel mennénk Isten elé!

Pál int a szolgálókért való imádkozásra is (Kol. 4:3). Isten segítse a gyülekezeti szolgálókat! Az emberek gyakran erkölcsi magaslatokba emelik a szolgálókat, és azzá tesznek bennünket, akik nem vagyunk. Mi is emberek vagyunk. Bárcsak lennének földreszállt angyal, de nem vagyok!

A gyülekezeti szolgálóknak is ugyanúgy vannak gondjaik, mint bárkinek. Mi is azokon a próbákon megyünk keresztül, talán még nagyobb mértékben, mint a legtöbb keresztyén testvérünk. Sokszor a Sátán nehezebb támadást mér ránk, mert helyzetileg a lelki fennhatóságban és vezetőségben vagyunk.

A szolgálóknak szükségük van imákra. Valaki megkérdezte Spurgeon a sikeréről. Így válaszolt: "Az embereim imádkoznak értem." Pál apostol mondja: "Imádkozzatok érettük!"

Miért akarja Pál, hogy imádkozzunk? Hogy Isten nyissa meg az ajtót, az Ige szólására (Kol. 4:3). Ekkor Pál börtönben van. Azt gondolnád,

szabadságra vágyik. "Imádkozz, hogy Isten megnyissa a börtön ajtaját és kijuttasson innét!" Ehelyett Pál imádkozott, hogy Isten szabad ajtót nyisson az Igének és, hogy azt szabadon hirdesse.

Imádkozz, hogy Isten segítsen nekem, hogy ne legyek egy erőtlen szolgáló, aki sokat beszél, de semmit sem mond! Imádkozz, hogy segítsen Isten abban, hogy ne egy "fantasztikus" szolgáló legyek, aki csak azért beszél, hogy az embert lelkesítse, és annak kedvében járjon. Imádkozz, hogy ne egy tétlen szolga legyek, aki nem teljesen készült fel az igehirdetésre. Imádkozz, hogy ne legyek hideg a szolgálatban és, hogy ne váljak felelőtlené az emberek szükségleteivel szemben.

Imádkozz, hogy hűséges szolga legyek, aki Krisztus titkait szólja, és valóban bemutatja szeretetét. Legyek olyan, aki a nyáj elé példát állít, alázatosan járva Isten előtt, ahogy Ő akarja, hogy cselekedjek. Imádkozz a te gyülekezeti szolgálóidért. Mi vágyunk imáidra. Viszonzásul mi is imádkozunk érted.

AZ ima kiváltságai

Mindenki belekezdett már egy-egy imába egyszer vagy másszor. Még az a személy is, aki azt mondja: "Nem hiszek Istenben", felkiált amikor rátör a nyomor: "Oh, Istenem, segíts!" Mi mind honosak vagyunk az imádságban egy bizonyos fokig.

Az ima az egyik legnagyobb kiváltság, amit Isten az embernek adott. Engem ámulatba ejt az, hogy Isten jelenlétét érezhetem, hogy a világegyetem teremtőjéhez léphetek és Vele beszélhetek. Sőt mi több: Ő mindig meghallgat! Még a feleségem sem hallgat meg mindig. Isten igen.

Csodálatos az is, hogy Isten megadta a vele való beszélgetés kiváltságával bármikor élhetünk. Nem kell előre megbeszélni az időpontot, vagy előre tervet készíteni. Jöhetek bármely órában, bármilyen okból, és megnyithatom a szívemet Előtte. Isten pedig nemcsak meghallgat hanem, ígérete szerint, segít is! Megígérte, hogy vezet engem, és minden szükségletemet kielégíti.

El tudom képzelni, hogy egyik legnagyobb rejtély az angyalok számára az, hogy noha az embernek megadatott az imádkozás csodás kiváltsága, mégis oly kevéssé használja ezt ki, és oly fura módon bánik vele.

Sokan vallásos cselekedetként bánnak az imával, mint amit meg kell tenniük. Miután imádkoztak egy darabig, munkájuk elismerésül kitüntetést várnak. "Végül is egy egész órát imádkoztam." Mintha legalábbis valaki jutalmat érdemelne, mert Istennel beszél!

Sokan elhatározzák, hogy naponta egy órát imádkoznak, mintha ez valami tiszteletre méltó cselekedet lenne. Egy órás imákat minden elképzelhető kérelem felsorolásával kezdik. Majd amikor eltelt tíz perc, és kifogytak a mondanivalóból, akkor újra elkezdik. Átmennek a listán még párszor. Végezetre elmúlik az egy óra, és jól érzik magukat. "Dicsőség az Úrnak! Egy egész órát töltöttem imádkozással" - gondolják. Elmennek a dolgukra, meggyőződve, hogy elvégezték feladatukat, és eleget tettek kötelezettségeiknek.

Soha nem kellene időre imádkozni. Nem szabadna kötelezettségnek, elkívánt dolognak vagy járandóságnak tekinteni.

Emlékezz, az ima hosszúsága egyáltalán nem fontos. Gyakran nincs is elég idő szószátyár imákra. Tegyük fel, például, hogy az autód megrekedt a vonatsíneken, és a vonat feléd tart. Ha hosszadalmas imába kerül a munkát elvégezni - akkor neked véged!

Jézus int minket: "És amikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg" (Máté 6:7). Sokat bírálják a katolikusokat az ismétlődő Üdvözlégyekért és Miatyánkokért. De az ismételt "Jézus! Jézus!" vagy "Dicsőség!" Dicsőség!", vagy bármi más kifejezés használata szintén hiábavaló ismételtetés. Mikor imádkozol, tulajdonképpen az Atyához beszélsz. Értelmes módon kellene vele beszélned. Ne ismételd ugyanazt a szót újra és újra. Ez nem vezet téged sehová.

Az ima hatásköre

A keresztyén embernek van egy erőforrása az életében: a Szentlélek. Jézus mondja: "Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok" (Ap.csel. 1:8). *Ő az erőforrás az életedben.*

E lelki erő legnagyobb *kiáramlása* azonban az ima. Imán keresztül többet tehetek Istenért, mint bármely más tevékenységgel, beleértve a lelki szolgálatot is. Az ima megkötözi a ház erős emberét, míg a szolgálat csupán a zsákmányt viszi el. *Miután* imádkoztam, már többet is tehetek mint csak az imádkozás, de valósággal, *míg nem imádkoztam*, nem is

tehetek többet az imádkozásnál. Az én szolgálatom Istenhez - noha fontos, mégis helyhez van kötve. Az imának mindamelllett - korlátlan a hatásköre. Körbeérheti az egész világot.

Imán keresztül eltölthetek egy fél órát az életemből Dél-Amerikában, munkát végezve Isten királyságáért azáltal, hogy erősítem az ottani misszionáriusok kezeit. Majd elmehetek Mexikóba, és az ott szolgáló barátaimmal tölthetek egy időt. Segíthetek nekik az ottani szolgálatban úgy, hogy imádkozom az eredményes iratterjesztésért és igehirdetésért. Kínába is eljuthatok, és imádkozhatok a Bibliák bejuttatásáért. Egy világot érinthetek meg Istennel imán keresztül egyenesen a belső szobámból.

Jutalmak

Jézus így szól: "mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók" (Máté 6:5). A képmutató szó görögül - *hypokrites*. A színészek a klasszikus görög drámában álarcot, jellemmaszkot viseltek. A színészeket *hypokritoknak* hívták. (A magyarban ez jól érezhető: képmutató, más képet - arcot mutat, mint ami valójában. Fordítói megjegyzés.)

Más szavakkal Jézus azt mondja: "Mikor imádkozol, ne legyél az, aki csupán felvesz egy szerepet mások tetszésére. Ne légy, mint a hipokriták, akik szeretnek a zsinagógák és utcák sarkain fennálva imádkozni, hogy az emberek láthassák őket."

Sokan feltételezték ebből az igeversből, hogy a nyilvános imádság helytelen. Ám Jézus maga is imádkozott nyilvánosan. A korai Gyülekezet is gyakran összejött közös imákra. A Biblia azt mondja, hogy a hívők naponta foglaltosak voltak az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyérnek megtörésében és könyörgésekben (Ap.csel. 2:42). Az imádság egy lényeges része az összejöveteleinknek.

De vigyázz arra, hogy ne úgy imádkozz, hogy az emberekre légy hatással, hanem inkább úgy, hogy Istennel légy párbeszédben. Ez különösen nagy veszély a gyülekezeti munkásoknak, mert gyakran imádkoznak nyilvánosan. A valódi kísértés akkor jön, mikor a prédikáció után a záró imában finoman ismétlem az üzenetem lényegét, mert biztos akarok lenni, hogy az emberek megértették. Állítólag Istenhez beszélek, de tulajdonképpen még egyszer megpróbálom leadni a fő pontokat.

Korai szolgálatomban majdnem tönkretett a nyilvános ima. Egy napon egy hölgy azt mondta: "Őn mondja a legszebb imákat." Így azt gondoltam, hogy ezt még csiszolom, és imáim még szebbek lesznek. Úgy elkeveredtem azzal, hogy hatással legyek az emberekre csodás fohászaimmal, hogy közben elfelejtettem, valójában Istenhez szólok.

Veszélyt rejt magában úgy imádkozni, hogy embereket nyűgözzünk le azt gondolva magunkról, milyen igazak, istenfélők és lelkileg elmélyültek vagyunk.

Jézus két jutalmat említ. Az elsőt emberek adják. Annak adatik, aki olyan indítékkal imádkozik nyíltan, hogy lássák: ő bezzeg milyen lelki. Jutalmát emberi megjegyzés által veszi el: "Oh, milyen lelki ember!"

A farizeusok motivációja csak annyi volt, hogy megmutassák lelkiségüket. A zsinagógába vezető úton majd felemésztődtek lelki buzgóságukban. Meg kellett állniuk az utca sarkán, hogy ott imádkozzanak. Valójában azt mondták: "Én olyan szent vagyok! Alig várom, hogy a zsinagógába érjek imádkozni!" Ők elvették jutalmukat: az emberek dicséretét (Máté 6:5).

Másrészt Jézus beszél arról, hogy menj be a te belső szobádba, zárd be az ajtót, és imádkozz az Atyához, aki titkon látja. Akkor a te Atyád nyilván megjutalmaz téged (Máté 6:6).

Az ima kifizetődő. Még a hamis imádkozók beszédére is jutalom érkezik az emberi helyeslés formájában. De melyik forrásból akarsz jutalmat - embertől vagy Istentől?

Szokások

Gyakran esünk sajátos imaszokásokba. Ha hatással van ránk egy személy azon módja ahogyan imádkozik, akkor be fogjuk építeni a rá jellemző formát a saját imáinkba.

Lehet, például, hogy szert teszek egy bizonyos "imádkozó hangra" úgy, hogy szavaimat egy kis remegéssel kitartva fejzem ki. "Óhh, Istenem!" Persze nem merésznék így beszélni más személlyel, mert azt gondolná, hogy nálam valami nem stimmel. Vajon mit tennék, ha gyermekeim így jönnének hozzám: "Óhh, dráága Apa!" A régies nyelvezettel való fohászokodások is sokkal, de sokkal lelkibbnek hangzanak. Így a mai nyelvezet helyett visszatérek a középkori kifejezésekhez imáimban.

De Jézus azt mondja, hogy a ti Atyátok tudja mire van szükségetek, mielőtt kérétek Őt (Mt. 6:8). Tehát csak kérj! Istennek nem kell beadni egy csomó hízelgést. Ő válaszolni fog vagy igennel, vagy nemmel, tekintet nélkül arra, hogyan mondod.

Jézus mondta: "Kérjétek (*kérlek, kérjétek*) és megkapjátok" (János 16:24). Kérés által megnyitod az ajtót Isten számára, hogy megtegye amit meg akart tenni és, hogy megáldjon téged, ahogy mindvégig meg is akart áldani.

Az ima felépítési formája

Jézus adott nekünk egy alapformát az imához. "Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk..." (Máté 6:9). Ez a forma azonnal megjeleníti az imádkozó és Isten közötti kapcsolatot.

Mi a te viszonyulásod Istenhez? Istennel való közösséged mélysége ugyanis gyakran megmutatkozik abban, ahogyan szólsz hozzá.

Néhányan "Mindenható Istennel" kezdik az imádságukat. Ha ez a te kapcsolatod, akkor ilyen módon kell, hogy szólj Istennel. Ha te nem igazán ismered Őt mint Atyát, akkor persze szólítsd csak "Mindenható Istennek" vagy "Örök Istennek".

De, hála Istennek, Jézus Krisztuson keresztül lehetséges egy csodálatos apa-fiú kapcsolat. "Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy az Isten fiainak neveztetünk!" (1János 3:1). Gondolj bele! Mi Isten fiainak neveztetünk. Most már jöhetek én, és mondhatom neki "Atyám!"

Azonban csakis Jézus Krisztuson keresztül lehetünk fiak. Akik Jézus Krisztuson kívül állnak, egy távoli kapcsolatuk van a mindenható, örök Istennel. Ám neked, Jézus Krisztus által, belépésed van egy bensőséges kapcsolatba. Azt mondod: "Mi Atyánk, aki vagy a mennyekben."

János így szól: "Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek" (János 1:12). Isten mindannyiunknak megadta a fiúság Lelkét, mely által kiáltjuk "Atya!" (Róma 8:15). Az Ő Lelke és az én lelkem bizonyosságot tesznek, hogy én Isten egyik fia vagyok. Mivel gyermek vagyok, természetesen hívom Őt "Atyának". A kapcsolat, a közösség, döntő fontosságú az imában.

Jézus mintaimáját dicsőítéssel, hódolattal folytatja. "Szenteltessék meg a te neved" (Máté 6:9). A dicsőítés fontos része az imának. "Menjetek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel" (Zsolt. 100:4). Túl gyakran csak odaesünk, elkotyogjuk kívánalmainkat, és kész. A gazdagabb imaélet érdekében dicsőítsd Őt egy darabig, majd hozd elő kéréseidet.

Az első két kérés Jézus imamodellje szerint egyfajta közbenjárás. "Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod" (Máté 6:10). Jézus azt mondja: "Keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát, és ezek mind (amikért imádkoztál) megadatnak néktek" (Máté 6:33). "Gyönyörködjél az Úrban (először), és (utána) megadja néked szíved kéréseit" (Zsolt. 37:4).

Sokszor az ember közvetlenül keresi a boldogságot. De a boldogságot sosem lehet felfedezni közvetlen utak keresésében. A boldogság az Istennel való személyes kapcsolatnak velejárója. Ha a kapcsolatod rendben van Istennel, telve leszel boldogsággal!

Az imádságban keresd először Isten országát és az Ő igazságát, és az egyéb dolgok megadatnak neked. Az élet megfelelő rálátásából fognak fakadni. "Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod." Tedd ezeket a listád tetejére, és meg fogod látni, hogy Isten majd törődik mindazokkal a dolgokkal, amelyekkel küszködtél vagy elbuktál a véghezvitelükben.

Jöhetsz Istenhez, és megismertetheted Vele szükségleteidet és kéréseidet. Megnyithatod a szíved neki, és előhozhatod lelked legbelsőbb titkait. Nagyon áldásos időt tölthetsz az Atyával való beszélgetés során, láthatod hogyan segít, erősít meg és vezet.

Micsoda kiváltság is imádkozni! Legyen Isten segítségedre, hogy az imádság teljes és csodálatos élményét felfedezd; hogy ne úgy tekintsd mint munkát, feladatot, terhet vagy kötelezettséget, hanem mint a legörömtelibb kiváltságot a világon!

Az eredményes ima

A Biblia tanítja, hogy a hit megválaszolt imát hoz létre. Jézus mondta: "Amit könyörgésetekben kérték higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek" (Márk 11:24).

Könnyebben tudok hinni imáim megválaszolásában, ha felismerem annak megnyilvánuló erejét, akihez beszélek. A Cselekedetek könyvében a tanítványok így imádkoztak: "Urunk, te vagy az Isten, ki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot;" (Ap.csel. 4:24).

Mikor imádkozol, tulajdonképpen ennek az egész világegyetemnek isteni Teremtőjéhez beszélsz. Emlékezz erre! Túl gyakran korlátoltságainkkal járulunk Isten elé. Néha túl sokat tudunk helyzetünkről, körülményeinkről, és így nehézkes hittel imádkozunk.

Nekem például szerelői felfogásom van. Ezért eléggé nehéz csodáért imádkoznom, ha a kocsim motorja nem indul. Egyszerűen hiányos a hitem arra nézve, hogy Isten elindítja a kocsimat, amikor tudom, hogy a tekercs gyenge, rossz az érintkezés, az akku lemerült. Nem létezik, hogy így tudjak imádkozni: "Oh, Isten, segíts, hogy elinduljon e kocsi!"

A feleségem azonban semmit sem ért a műszaki dolgokhoz. Alig nézett a motorház teteje alá. Nem tud semmit az elosztótól kezdve, a karburátoron vagy a nívópálcán át a hűtősapkáig. Tehát, ő nagy hittel rendelkezhet, mikor gond van a kocsi beindításával.

- Mit fogunk csinálni? - kérdem én.

- Imádkozzunk! - mondja ő.

- Ugyan már! Ilyesmiért nem imádkozhatunk. Ez műszaki dolog. De ő csak lehajtja a fejét és már mondja is. "Uram, segíts most elindítani a kocsit. Tudod, hogy mennünk kell. Köszönöm, Atyám, Jézus nevében kértem ezt." Majd így szól: "Rendben. Próbáld újra."

- De hát hiába! - mondom én.

- Na, csak gyерünk, próbáld.

És a motor beindul!

Ki a címzett, mikor imádkozol? Milyen korlátokat vethetsz Isten képességeinek? Nézz körül a világban, mi mindent megtett már Isten. Aztán találd ki, mi korlátozhatná Őt! Ő egy nagy Isten.

Néha úgy imádkozunk, mintha egy erejében végletekig korlátozott személyhez szólnánk. "Oh, Uram! Nem is tudom, hogy ezt meg tudod-e tenni, vagy nem. Még kérni is restellem. Ha nem tudod megtenni, nos, hát rendben, megértem."

A nehézségeket mindig a munkát végző teherbírásával kell mární. Ki az elvégző, akit te hívsz? Ő Isten, a világegyetem Teremtője. Ő a te mennyei Atyád, aki szeret téged, és gondosan ügyel rád. Semmi sem nehéz a számára.

Jeremiás így imádkozik: "Ah, ah, Uram Isten! Imé te teremtetted a mennyet és a földet a te nagy hatalmaddal és a te kiterjesztett karoddal,

és semmi sem lehetetlen előtted" (Jer. 32:17). Ez jó irány az imakezdshez!

Gyakran túlságosan leterhelhetünk az adott helyzettel amikor imába fogunk. A teher ott ül a vállunkon, és több ezer tonnaként hat. Könyörgünk: "Oh, Urunk! Mi mozdíthatja el e hegyet? Tudod, mit mondott a doktor - 99%-a halálos kimenetelű! Oh, Urunk ez szörnyű!"

Úgy el vagyunk képedve a problémától, hogy elfelejtjük, mi Ahhoz beszélünk, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és minden bennük lévőit. Nem nehezebb Isten számára egy leukémiás beteget meggyógyítani, mint egy torokfájást. Nem nehezebb Isten számára új kart adni valakinek, mint megszüntetni egy fejfájást.

Talán azt mondom: "Ugyan már! Hát azért vannak korlátok!"

Mi van akkor, ha egy tengeri csillag elveszti a karját? Nehéz lenne így imádkozni: "Istenem, rakj egy új kart a tengeri csillagra!?" Nem! Hisz tudjuk, hogy a természet szerint nő új kar a tengeri csillagon. Vágj el egy kis földigilisztát, és a természet szerint, kinő a másik fele. De ki a természet? Ki hozta létre annak törvényeit? Megtehetné-e Isten, aki teremtett bennünket és minden működést bennünk, hogy új kar növekedjék? Ha egy földigilisztába helyezte a másik felének kinövési lehetőségét, miért lenne akkor számára nehéz új kart vagy lábat adni valakinek?

Mikor ilyen csodákra gondolunk, megrekedünk az emberi szempontoknál, és határt helyezünk Isten elé. Azt mondjuk. "Ne is törődj egy új karral, Istenem. Csak segíts neki megszokni így élni."

Néha Isten mégis csodával áll elő, csak azért, hogy megmutassa, még hitetlenségünk ellenére is, mit tehet.

Egy hölgy hívott fel egyszer mikor Tucsonban voltam pásztor. Azt mondta: "Oh, Chuck, imádkozz a kisfiamért, Dávidért. A kocsiajtó odacsukta az ujját. Voltunk orvosnál, és azt mondta, amputálni kell. Kérlek, imádkozz Chuck, hogy Isten meggyógyítsa, és ne kelljen levágni Dávid ujját!"

Imádkoztam az anyával telefonon keresztül. A Lélek rajtam volt, és valóban jót éreztem a helyzettel kapcsolatban. Azt mondtam: "Tudom, Isten meggyógyítja Dávid ujját! Dicsőség az Úrnak, és örvendezz! Isten egy csodálatos munkát fog végezni!"

Az orvos azt mondta Dávid anyjának, hogy vigye vissza a fiát másnap. Addigra meg kell hoznia a döntést.

Másnap az anya visszavitte a kis Dávidot a szakorvoshoz. Az megnézte az ujját, és azt mondta, hogy sajnos a vérmérgezés megindult, amputálni kell; a csont is zúzott, nincs mit tenni.

A hölgy felhívott. Úgy zokogott, hogy nem tudott beszélni. "Mi a baj?" - kérdeztem. Hisztérikus volt. A nővére vette át a kagylót, és elmondta, hogy az orvos épp most amputálta Dávid ujjának hegyét, és ez rázta meg az anyát ennyire.

"Mondja meg neki, hogy elmegyek hozzá" - szoltam én.

Ahogy vezettem hozzájuk, olyan mérges voltam Istenre! "Uram, miért nem gyógyítottad meg azt az ujjat? Oly könnyen megtehetted volna! Ez Neked semmi! Tetejében még azt mondtam neki, hogy bízzon és higgyen Benned! És most nézd, mit csináltál! Mindkettőnket cserben hagytál! Most pedig mennem kell, és beszélni vele. Hisztérikus, és azt sem tudom, mit mondok majd!"

Mikor ott voltam a házuknál, azt mondtam: "Asszonyom, mi tudjuk, hogy minden javukra van azoknak, akik Istent szeretik... Istennek megvan a célja... Kar is lehetett volna. Légy hálás, hogy csak egy ujjhegy... Nem is olyan rossz. Dávid megtanul majd élni vele. Egyszer majd megtudjuk Isten céljait."

Nem könnyű ilyen helyzetben tanácsot adni, de megtettem a tőlem telhetőt. Hazafelé még mindig mérges voltam Istenre. "Uram, egyszerűen nem értem, mit csinálsz! Ha a helyedben lettem volna, minden bizonnal meggyógyítottam volna a gyereket!"

Valóban bosszankodtam. A hitem összetört. Még egy nátháért sem tudtam volna imádkozni azon az estén. Dávid anyjának hite is megingott. Noha próbáltam vigasztalni őt, vigasztalhatatlan volt.

Másnap reggel felhívott. Nagyon izgatott volt, és így kiáltott a kagylóba: "Chuck! Chuck! Valami történt."

- Na, most mi történt? - kérdeztem.

- Egyszerűen mesés! Dávid birkózott a testvérével, és leesett a kötés az ujjáról. Odamentem, hogy visszategyem. Ott van egy másik rózsaszín ujjhegy növekedőben! Úgy néz ki, mint egy teljesen új hús!

Elvitte Dávidot a szakorvoshoz. Ő megnézte az ujjat és vakarta a fejét.

- Nővér, hozza ide a diagrammot. - szolt. Megnézte a jegyzetet...

- Nővér, mi megtettük, ugye?

- Igen, doktor úr - helyeselt a nővér.

- Megvan a levágott rész?

A nővér előhozta a kis üveget, benne volt az ujj az alkoholban. Az orvos a fejét rázta.

- Ez lehetetlen! Vissza tudná hozni a fiát holnap?

Az anya elvitte Dávidot másnap, és a doktor elvégezte azokat a vizsgálatokat, amelyeket előzőleg végzett, majd így szólt:

- El tudná hozni öt hónap is?

Egy héten át Dávid anyja minden nap elvitte kisfiát a szakorvoshoz, aki csak nézte az új ujjhegyet, és vakarta a fejét. Megröntgenezte és látta, hogy a csont sértetlen. Így szólt: "Ez valami fantasztikus! Amennyire én tudom, az orvostudomány nem látott még ilyet. Nincs rá magyarázatom egyáltalán. De, természetesen tudja, lehetetlen, hogy köröm valaha is nőjön rajta."

Pár héttel később a köröm is kezdett növekedni. Két hónap múlva, ha Dávid egymás mellé rakta a kezét, nem lehetett megmondani melyik ujj volt amputálva!

Dávid egy évig hetenként járt a doktorhoz. Az orvos képeket készített, dokumentálta az egész esetet, és bemutatta az Amerikai Orvosi Egyesület folyóiratában (Journal of the American Medical Association). A doktor zsidó volt, és Dávid anyja bizonyosságot tett neki Jézus Krisztus hatalmáról. Végül azt mondta az orvos: "Be kell vallanom, hogy ez Isten egy csodája volt."

Majd én is elismertem: "Nahát! Bizonyára bölcs Isten vagy! Messzemenően!" Ha Isten Dávidot az amputáció előtt gyógyította volna meg, az orvos semmit sem hitt volna el az anya bizonyosságából. Azt tartotta volna ésszerűnek, hogy a teste gyógyította meg saját magát. De az amputáció *után*...

"Megtetted, hogy az orvost meggyőzd!"

Miért korlátozzuk Istent? Mert *mi* korlátoztuk vagyunk. Tudatosuljon benned, kihez beszélsz amikor imádkozol. Ne a problémáidra tekints. Arra a tényre összpontosítsd figyelmedet, hogy a mindenség Teremtőjéhez beszélsz: Istenhez, aki oly nagyszerű, oly hatalmas, és mérhetetlenül erős!

Isten bölcsessége

Amint imádkozol, azt is fontos felismerni, milyen Isten bölcsességének mértéke. Isten mindent tud az életedről. Ismeri a gondjaidat, a helyzetet amivel szembekerülsz, a létező problémáidat.

Sőt, ezer évvel előbb tudta, hogy milyen problémával nézel szembe ma. Ismerte a választ is, amit Ő munkál majd ki a számodra. Istent

nem éri meglepetés. Nincs zavarban, hogy nem tud válaszolni a gondjaidra. Isten az egész helyzetet teljesen az irányítása alatt tartja.

A Sátán tettei nem csökkenthetik Isten uralmát, mert nem is tehet többet, mint amennyit Isten megenged neki. Isten határt szab az ellenségnek, és így szól: "Ebben a dobozban mozoghatsz, de ezen kívül nem mehatsz." Minden dolog Isten előírt rendelkezései szerint zajlik.

Nézzük Oroszországot, egyikét a leghatalmasabb nemzeteknek. Láthattuk hadászataát és megatonna bombáit, az interkontinentális ballisztikus rakéták rendszerét és minden haderejét. Még nem olyan régen általános fenyegetést jelentett mindez. De még egy bombát sem tudnak felemelni a talajról, hacsak Isten meg nem engedi nekik. Minden dolog Isten előre eldöntött tanácsa szerint történik. Mikor imádkozol, emlékezz, hogy semmi sincs Isten tudtán kívül. Isten tökéletesen időzíti és vezérli a dolgok alakulását.

Mikor egyszer sikerül a dolgokat összefüggéseiben látni, és felismerni kihez is imádkozol - milyen nagy Istenhez, aki oly bölcs és olyan egységesen irányít mindent - akkor a kéréseid sem fognak oly lehetetlennek tűnni.

"Oh, Uram, Istenem, Te teremtetted, az eget és a földet, a tengert és mindent azokban. Te irányítasz mindent. Te leírta a világ mai állapotát már évezredekkel ezelőtt. Minden azt a sort követi, amit Te elrendeltél, és minden a Te tanácsod szerint történik. Oh, Uram, Te ismered a lábujjfájásomat. Kérlek, vedd el a fájdalmam!" Ha Isten teremtette a világot, miért lenne nehéz számára megszüntetni e kis kellemetlenséget?

Minél jobban felfogjuk Isten hatalmasságát, annál kisebbnek tűnnek problémáink. Mégis legtöbbször a problémáink közepébe rontunk imádkozáskor. "Oh Istenem! Ez oly nagy! Ez oly szörnyű!" Pánikba esünk, mert a hegy olyan magasnak tűnik. De Isten teremtette a Mount Everestet és a világegyetem másik részébe is átrakhatja, ha éppen úgy kívánja! Jézus így szólt: "Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek" (Máté 17:20).

Milyen nagy az a hegy, amely előtted van? "Nem is tudom, hogyan fogom kifizetni ezt a számlát a következő héten? Honnan fogom valaha is megkapni a pénzt?" Egyáltalán honnan van az arany is? Isten teremtette. Istennek ez semmi, hogy szükségletedet fedezze. Ha felismered az Ő erejét, bölcsességét, teljhatalmát, akkor már bizodalommal és könnyedséggel hozhatod elő kéréseidet.

Az Ószövetségben Asa király így szólt: "Uram, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed"

(2Krón. 14:11). Más szóval, Istennek igazán nem számít, hogy neked hatalmas sereged, vagy kis szakaszod van.

Kora reggel Jonathán felkelt, és látta ellenségeit, a Filiszteusokat a távolban táborozni. Körbenézett, és látta saját seregének embereit amint alszanak. Oldalba lökte fegyverhordozóját, és azt mondta: "Kelj föl, nézd azokat a Filiszteusokat odaát. Ha Isten az Ő népének győzelmet akar, kettőnknek is megadhatja. Nincs szükség egész seregre! Ha pedig Isten nem nekünk akar diadalt hozni, akkor az egész sereggel sem mennénk sokra. Menjünk hát át oda, és kezdjük harcot!"

Átmentek a Filiszteusok táborához, és megtámadták őket. E két emberke vereséget mért az egész Filiszteus seregre! (1Sám. 14:1-18). Nem számít Istennek, hogy gyenge vagy-e vagy erős, egész sereged van vagy magad vagy. Ha Isten cselekedni akar, akkor csak ez számít.

Hogyan kezdjük imába, hogy foganatja is legyen? Hogyan imádkozhatunk eredményesen? Nézd a megfelelő szögből Istent, és a többi már gyerekjáték!

Az ima ereje

Egy hívő ereje mindig kapcsolódik Istenbe vetett hitéhez. Jézus mondja: "Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (János 15:5). Sajnos, ezt nem mindig hiszem el.

Sőt, gyakran pont az ellentétét hiszem el. Makacsul kitartok amellett, hogy csak van *valami* jó, amit Jézus nélkül tehetnék. Mindig keresek valami pozitív vonást önmagamban, valami tulajdonságot, amiért Isten szeretne engem - mert úgy tűnik, gyógyíthatatlanul öntelt vagyok. "Ez rendben lesz, Uram, megcsinálom ezt én is. Nem kell segítened ez alkalommal." Majd mikor teljes a vereségem, Jézus emlékeztet: "Nálam nélkül semmit sem tehetsz."

E kijelentés igazsága újra és újra bebizonyosodott az életemben. Krisztus nélkül semmit sem tehetek. Valójában gyöngye és tehetetlen vagyok.

Másrészt felfedezhetek egy csodás igazságot, amit Pál is meglett: "Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít" (Fil. 4:13). *Nélküle* teljesen gyámoltalan vagyok, és nincs erőm. *Krisztusban* van erőm

minden helyzetben, és bármely nehézség leküzdéséhez. Önmagamban gyöngye vagyok, de Őbenne erős.

Egyesek erősek önmagukban. A saját képességeikben bíznak, majd kárörvendenek függetlenségükben és erejükben. Nem számít azonban, hogy valaki milyen erősnek gondolja magát: eljön egy nap amikor kimeríti forrásait, és végre megvallja: "Nem tudom megcsinálni! Nem megy tovább!"

Amikor az olyan ember, aki csak önmagában tanult meg bízni elkérkezik az ítélet napjához, akkor az egy tragikus, katasztrofális nap. Annak viszont, aki megtanult bízni az Úrban, az a nap nem lesz más mint a többi, mert minden napot megtanult átadni Istennek. A magában bízó, önfejű, akaratos ember végül is elbukik. Ám az az ember, aki megtanult bízni az Úrban, az Ő erejében, soha meg nem szégyenül. Mindaddig, amíg önmagamba nézek, és saját erőforrásaimra tekintek, be kell látnom emberi korlátozottságomat. Viszont ha Istenben, és az Ő forrásaiban bízom, akkor végtelen adottságok állnak előttem.

Soha nem talákoztam olyan helyzettel, amit Isten és én együtt nem tudunk megoldani. Nincs oly erős ellenfél, akit Isten és én le ne győznénk. Isten és én bármely tömegben többséget alkotunk! "Ha Isten velem van, ki lehet ellenem" (Róma 8:31). Tanulj Istenhez fordulni eszközökért és erőforrásokért.

Az 1Korinthusi levél 2. fejezete Pál gyengeségeiről ír. A 9. versben gyengeségeiben való dicsekedéséről beszél, hogy Krisztus erejére támaszkodhasson. Azt mondja, tulajdonképpen kedvét leli gyengeségeiben, mert amikor gyenge, akkor erős. A legnagyobb gyengeségem az, amikor épp a legerősebbnek érzem magam a testben, és nincs szükségem az Úr segítségére. Ennek a fordítottja is érvényes: akkor vagyok a legerősebb, amikor tudom hogy gyenge vagyok, és nem sikerülhet semmi az Úr segítségével.

Akcióban az ima

Nehémiás az ima embere volt. Amikor Hanáni és más utazók visszatértek Jeruzsálemből, Nehémiás faggatta őket a szeretett város felől. Hanáni elmondta Jeruzsálem lesújtó állapotának eseményeit. "A falak lerombolva. A nép erkölcsileg megrontva. Épp, hogy léteznek. Könnyű prédává váltak az ellenség számára. Nincs oltalmuk. A város romhalmaz!"

Mikor Nehémiás hallotta Jeruzsálemnek, Isten Szent városának helyzetét, sírt az Úr előtt. Majd böjtölt, fohászzkodott, és megvallotta mind a maga, mind a népe bűneit Istennek. Elismerte Isten Jeruzsálem elleni ítéletének igazságosságát. Így szólt: "Uram, Mózes szája által mondtad, ha mi elfordulunk Tőled, Te is elfordulsz tőlünk, és azt cselekszed, hogy féljünk ellenségeinktől, és szétszórsz bennünket a világon. De Uram, azt is mondtad, ha Hozzád térünk, és keressük arcodat, és Téged hívunk, Te is meghallgatsz minket, helyreállítasz bennünket, és felépíted az országot" (Neh. 1:1-11).

Nehémiás szívére nehezedett Jeruzsálem város felépítésének és helyreállításának terhe. A Biblia bemutatja, hogyan nyitott Isten ajtót Nehémiás imáinak megválaszolásához.

Perzsia királyának pohárnoka volt Nehémiás Susánban. E tekintélyes beosztás mindennapi érintkezésbe hozta őt a királlyal. Egy napon, amint poharat vitt a királynak, a király megkérdezte őt:

- Nehémiás, miért oly szomorú a tekinteted ma? Nem láttalak még ily komornak.

- Most hallottam híreket Jeruzsálemről. Elpusztult, és a nép megromlott. Hogyan is lehetnék vidám, mikor a város, amelyet szeretek, oly vígasztalan?

- Mit szeretnél hát, mit tegyek? - kérdezte a király.

Nehémiás elmondta: "Könyörögtem a menny Istenéhez, és mondtam a királynak..." Amikor a király megkérdezte, mit tegyen érte, Nehémiás imádkozott: "Gyorsan, Istenem, segíts! Mit mondjak?" (Neh. 2:1-4).

Nehémiás először imádkozott, majd cselekedett. Ez a megfelelő sorrend: imádkozni, majd cselekedni. Ha mindig imádkoznánk mielőtt cslekszünk, sükségtelen is mondani, sok esetben másként járnánk el. Nem lennénk hajlamosak elkapkodva vagy helytelenül cselekedni. A Biblia ígéri: "Minden te utaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te utaidat" (Péld. 3:6). Az ima annyira fontos része volt Nehémiás életének, hogy egyidejű volt cselekedeteivel.

Nehémiás válasza a király kérdésére engedélykérés volt Jeruzsálem falainak újjáépítéséhez. A király megadta Nehémiás kérését, és elküldte Jeruzsálembe egy csoport emberrel.

Amint Nehémiás és emberei a falak újjáépítésén voltak, köréjük gyűltek ellenségeik, és megpróbálták leverni az Izraelitákat gúnyolódásukkal, a falépítés kicsúfolásával. A Sátán sokszor gúnyolódást alkalmaz, hogy lehangoljon bennünket Isten munkájában. Azt mondja: "Mit gondolsz, ki vagy te?" A gúny az egyik fő eszköz az ellenség kezében, hogy megghiúsítsa Isten felé irányuló törekvéseidet. Ez pedig egy erős

eszköz. Egyikünk sem szeret nevetségessé válni. Ez a fogás túl gyakran szinte megállítja az ember Istenért való szolgálatát.

De Nehémiás helyesen járt el. Ahelyett, hogy maga harcolt volna az ellenféllel, és felelgetett volna a csúfolódásokra, ő imádkozott. "Uram, hallottad őket. Te törődj ezzel. Söpörd el őket. Vezesd őket fogságba" (Neh. 4:1-5). Ne válaszolj a gúnyra úgy, hogy visszaütsz. Sokkal jobb az Úrra bízni, és hagyni, hogy Ő legyen oltalmad. Akkor biztos, hogy erős leszel Benne.

Mikor az ellenfél felismerte, hogy a gúnyolódással nem bátortalaníthatja el a fal építőit, eltervelték, hogy éjszaka ledöntik a falakat. Nehémiás hallott az összeesküvésről, és így felelt: "Imádkoztunk az Úrhoz, és őrséget állítottunk ellenük nappal és éjjel" (Neh. 4:9).

Ez egy fontos részhez visz. Az ima soha nem lehet jó kifogás tétlenségre vagy vakmerőségre. Isten megáldott józan ésszel és elvárja, hogy használd is. Ha megtámad az ellenfél, először imádkozz, aztán tedd meg a szükséges védekező lépéseket. Hogy a cselekedet követi az imát, az nem a hit hiányát mutatja.

Légy gyakorlatias. Ha kéred Istent, hogy gyógyítson meg a gyengénlátásban, ne dobd el a szemüveget, mielőtt újra lehetőséget nem adsz a szemésznek, hogy megvizsgáljon, és azt mondhassa, meggyógyultál. Nem kellene, hogy az imádság meggondolatlan, figyelmetlen nemtörődömségbe vezessen téged. Sőt szorgalmatosságot kéne, hogy teremtsen benned. Az ima ténye téged inkább tettekhez kell, hogy vezessen, mintsem tétlenséghez. Először hát imádkozz, majd utána cselekedj.

Némely ember nagyon lusta, és azt gondolja, hogy Isten mindent megcsinál helyettük. Megkérdezed őket valami felől, és ők így mentegetőznek: "Ezt csak az Úr kezeire bíztam." Ez nem helyes, mert az Úr elvárja, hogy te is cselekedj!

Például, ha munkára van szükséged, kérd Istent, hogy adjon. Majd eredj, és ahová tudod, nyújtsd be a jelentkezéseket. Ezután bízz az Úrban, hogy megnyitja azt az ajtót, ahol téged látni akar. Ne ülj csak úgy, elvárva, hogy "Jól van, Uram, hozd a munkát!" Nem mondd ezt, mikor enned kell! Nem fekszel az ágyban azt mondva: "Ha akarod, hogy egyek ma Uram, csak ejts pár falatot a számba!" E téren nem vagy passzív, és nem kellene annak lenned életed más területén sem.

"Így imádkoztunk Istenhez" - mondja Nehémiás "és öröket állítottunk fel az ellenség ellen." Az Izraeliták szerszámmal az egyik, karddal a másik kezükben építették a falat. Az ellenfél látta

felfegyverzettségüket és készültségüket, így nem támadott, hanem új utakat tervezett Jeruzsálem lerombolására.

Nehémiás tudva, hogy az ellenség megpróbálja gyengíteni őt és az emberek kezeit - így imádkozott: "Istenem, erősítsd meg az én kezeimet" (Neh. 6:9). Nehémiás az ima embere, a tettek embere, és ennek következtében az erőé is.

Az ima embere

Mit tesz az ima embere? Legelőször is mindenért imádkozik - kis dolgokért épp úgy, mint nagyokért. Gyakran vonakodunk kis dolgokért imádkozni, mert félünk Istent csekélységekkel zavarni. Ő oly elfoglalt a világegyetem fenntartásával, hogy nem kell segítenie az életem kis területein. De Jézus arról beszél, hogy a mennyei Atyánk a verebek földrehullását is figyeli. Mennyivel inkább törődik valamennyi szükségletünkkel (Lukács 12:6-7).

A Biblia azt is elrendeli: "Imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal... tárjátok fel kívánságaitokat Isten előtt" (Fil. 4:6). Ha valóban szeretsz valakit, akkor nem számít milyen gyakran hív, vagy mivel kapcsolatban, mindig örülsz, hogy hallhatsz felőle. Isten annyira szeret téged, hogy nem számít milyen csekély a szükségleted. Csak szeret hallani felőled.

Jézus mondja: "mindig imádkozni kell és meg nem restülni" (Lukács 18:1). Miért van hát, hogy oly sokan feladják, és soha sem imádkoznak? Hallom, amint azt mondják: "Nem tudom, mit fogok csinálni! Hova is fordulhatnék?" Elbágyadnak. Tanuld meg Isten kegyelmét az imádságon át. Tanulj meg átadni minden helyzetet Istennek, hogy az életed megerősödjön általa, hogy ő fölötted tartja kezét.

Annak eredményeként, hogy Nehémiásnak közeli közössége volt Istennel, a város falai ötvenkét nap alatt újjáépültek. Mások Jeruzsálemnek ugyanezen falait több mint száz éven át próbálták felépíteni. Azonban nemcsak ez történt, hanem az emberek szellemi újjáéledése is. Nehémiás és emberei, mialatt fizikai munkát végeztek, szellemi munkában is tevékenykedtek. Az Izraeliták oly lelkesekké váltak amiért falaik felépültek, és újra biztonsággal lakhatják Jeruzsálemet, hogy összegyűltek az Úr imádsására. A templomban Ezdrás, az írástudó, előhozta Isten törvényét,

és felolvasta a népnek. Ez társult a megtéréssel és sírással Isten színe előtt. Az emberek szíve visszafordult az Úrhoz.

Egy ember ha imában és Isten közösségében él, hatalmas dolgokat vihet véghez!

Amint ma körültekintek, látom, hogy egy szűkölködő világban élünk. Szükségünk van emberekre, akik közösségben élnek Istennel, akik ismerik Isten erejét, és hajlandók imádkozni, hogy Isten munkája beteljesüljön. Miért ne lennél te is az ima embere, aki e szegény és elveszett világért, a nemzetért, a városért, az iskolákért, vagy talán éppen a saját családodért könyörög.

Imádkozz és válaszolok

Mindig is érdekelték a Bibliában lévő imák. Különösen azok, amelyek eredményeket is hoztak. Az ótestamentumi Jábes imája ezeknek egy különös példája. Az ő szavait tanulmányozva, néhány értékes bepillantást nyerhetünk az imádságba.

Melyik Istent szolgálod?

Először, a Biblia elmondja, hogy amikor Jábes imádkozott, Izrael Istenét hívta segítségül (1Krón. 4:10). Te milyen Istent hívsz, mikor imádkozol?

Találkoztam emberekkel, akik nagyon figyelmetlenül és nemtörődömségben élnek. Kinézésre nagyon bűnös életet folytatnak. Mikor elkezdenek beszélgetni, és rájönnek, hogy gyülekezeti szolgáló vagyok, rendszerint közbevetik: "Oh, tudom, hogy nem olyan életet élek, amilyent kéne, de minden este imádkozom. Soha nem alszom el, míg el nem mondok egy imát."

Amikor ezek az emberek imádkoznak: "Én jó *Uram*, jó Istenem, lecsukódik már a szemem...", kihez szólnak? Ki az az "Úr" az életükben? Az "Úr" kevésbé név, sokkal inkább cím. Az emberek sokféle isteneket és urakat szolgálnak. Ki a te életed ura? Fontos ismerni azt, akihez címzed az imádat.

Isten így szólt Jeremiáshoz: "Mikor Izrael népe hív engem, nem hallgatom meg őket. Mondd meg nekik, hogy legközelebb mikor bajban lesznek, ne Tőlem kérjenek segítséget. Hívják csak azokat az isteneket, akiket szolgálnak" (Jer. 11:11-12).

Tragikus nap az, mikor Isten végül is azt mondja: "Elég volt! Olyan hanyag életet éltél, amilyent csak akartál, azt imádtál, és szolgáltál akit akartál. Majd amikor baj van, engem hívsz. Ezúttal, ha gond lesz, csak hívd az isteneket, akiket szolgálsz."

A te istened valóban életed legfőbb elfoglaltsága. Például manapság némelyek felmagasztalják és szolgálják az intelligenciájukat. "Tudni és érteni" - mondják ők - "a legfőbb jó". Nem tudom elfogadni egy felsőbbrendű lény létezését, mert nem tudom elmém keretei közé szorítani." Ezért amikor imádkoznak - Oh Istenem - ők valójában a saját eszmeiségükhöz fohászkodnak.

Az ókorban sok ember nevezett el és imádott mindenféle isteneket. Viszont mi túl kifinomultak vagyunk ma ahhoz, hogy antik neveket adjunk isteneinknek. Valaki talán a szenvedélyeit szolgálja, de ha megkérdeznénk tőle ki az ő istene, nem mondaná: "Vénusz, a szerelem istennője." Csak annyit mondana: "Szerelmeskedő vagyok. Hiszem, hogy egy ember az élet legjobb dolgát kéne, hogy keresse. Szerelem a végsőig. Ezért az ember fő célja a szeretkezés." Mikor felkiált: "Oh, istenem!" - talán ezzel azt is kiáltja: "Oh, Vénusz!"

Vannak akik elvként istenítik a gyönyöröket. Egész héten egyetlen gondolat a fejükben élnek és dolgoznak és, ez: a hétvége. "Péntek este be a lakókocsiba - a Hondát hátra, a csónakot a tetejére, a homokfutót mögé - és irány a folyó! Tyű, milyen hétvégénk lesz!" Egész héten csak a mókára, az izgalmakra és gyönyörökre gondolnak, amiben a hétvégén részük lesz. Minden este barkácsolgatnak valamit a ház körül, készülődve a péntek estére.

Volt egy ókori hitvilág, ahol voltak hódolói a gyönyöröknek, az ő istenüket Moloknak hívták. Sokan, mikor Istenhez kiáltanak, valójában Moloknak kiáltanak, mert a valóságban ő az istenük.

Van aki a hatalmat isteníti. "Erő a nyerő." Ezek keresik, hogy birtokoljanak, és javaik legyenek. Állandóan azon mesterkednek, hogy több pénzüket legyen, és így többet birtokoljanak. Elméjükben mindig elemeznek, hogyan tudnának itt rövidíteni, ott növelni, befektetni itt vagy amott. Másodállást vállalnak. Az érdeklődési körük a pénz, és pénz, és a minél több pénz körül forog. Ez pedig a jó öreg Mammon imádata. Mikor ezek bajban vannak, és kiáltják "Jaj, Istenem" az ő istenük, Mammon, nem hallja.

Fontos felismerni, hogy imáid megválaszolásának lehetősége teljesen attól függ, akitől kérsz. Lehet, hogy azt mondod nekem: "Chuck, kéne százezer dollár. Nem is tudom, mit fogok tenni ha nem kapom meg! Ha tudnád, milyen égetően szükséges!"

Könyöröghetnél egész héten át, vagy akár két héten át, sőt két évig is, még esélyed sem lenne, hogy ezt az összeget tőlem megkapd. Egész egyszerűen nem rendelkezem vele. Te olyasvalakihez könyörögsz, akinek nincs sem ereje, sem lehetősége arra, hogy válaszoljon.

Mikor Baál prófétái esdekeltek az ő istenükhöz, hogy küldjön tüzet az oltárra, egész délelőtt kiáltottak. "Oh, Baál, küldj tüzet!" De nem jött a tűz. Úgy dél körül Illés így kiáltott: "Társak, fogadok a gond ott van, hogy a ti istenetek elment valahová. Vagy alszik. Miért nem kiáltotok hangosabban? Talán akkor majd figyelmez rátok." Így hát elkezdtek hangosabban kiáltozni, majd megvagdosták magukat és oltáraikat körbeszökdelték, hogy Baál figyelmét magukra vonják (1Kir. 18:26-29). Ott lehettek volna akár örökre is, és a tűz csak nem jött volna, hogy feleméssze az áldozataikat. Miért? Mert Baálnak nincs lehetősége a válaszadásra.

A szerelem, pénz, gyönyörök vagy akár az értelem istenítése csak üresség. Mikor tényleg szükség van rá, ezek az istenek semmit sem tehetnek. De mikor felkiáltok Jehovához, Izrael Istenéhez, akkor tudhatom, hogy Ő sokkal bővebben képes cselekedni mint ahogy kérem, vagy elgondolom (Ef. 3:20). Isten hatalmának nincs határa. Mikor Hozzá kiáltok, Ő képes kielégíteni szükségleteimet. "Százezer dollár?" - kérdi. "Ez minden?" Istennek semmi a szükségletek megadása, nem számít mi az. Amikor Jehova Isten az "ügynökség" akihez fordulok, akkor semmi sem lehetetlen. Ám ha Vénusz, Molok, Mammon vagy Baál az intéző a munka elvégzésére, akkor valóban csapdában vagyok. A valódi szükség idején, pont amikor kétségbeesetten kiáltok, akkor nincsenek ott, hogy a segítségemre legyenek.

Az élet oly üres azok számára, akik a gyönyöröknek élnek. Sok ember mögött álltam már a nehéz pillanataikban. Mikor gyermekük ott fekszik a kórházi ágyon, az orvos kijön a műtőből, és a fejét rázza, akkor rám néznek, mintha azt mondanák: "Prédikátor! Tegyen valamit!" Az ő gyönyöreinek istene oly üres lesz hirtelen. Nagyon kevés a vígasza, segítsége, és reményt sem tud nyújtani.

Viszont ha Jehovát imárod, és Őt hívod Úrnak, oly nagyszerű tudni, hogy Ő képes segíteni. Nemcsak, hogy *képes*, de *hajlandó* is.

Pál így szólt az Athén-beliéhez Mars-hegyén (Areopágus): "Az Isten, akiről beszélni akarok az, aki teremtette az eget és a földet, és

mindent ami benne van. Ő az, akiben mi élünk, mozgunk és létezőnk" (Apcsel 17:22-28). Ez Ő, akihez mint Istenhez kiáltok - aki vezet engem, és Úr az életem fölött.

Jábes kérelmei

Most nézzük Jábes kéréseit. Először is Jábes Izrael Istenét hívta, és így szólt: "Ha engem megáldanál" (1Krón. 4:10). Jábes nem szégyellte azt mondani: "Áldj meg." Én sem szégyellem kérni Istent, hogy áldjon meg engem. Akarom, hogy Isten megáldjon. Minden egyes áldást akarok, amit Isten tartogat nekem. Ha áldássá akarok lenni mások számára, akkor először el kell fogadnom az áldásokat.

Most figyeljük meg, milyen áldásokat kért Jábes.

Így szól: "az én határomat megszélesítenéd" (1Krón. 4:10). A zsidók beléptek az Ígéret földjére, de még sok föld volt idegen kézben. Isten az egész területet nekik ígérte, de még nem nyerték el Isten teljes ígérését. Jábes így imádkozott: "Uram, szélesítsd meg az én határaitam" vagyis valójában: "Segíts, hogy birtokoljam mindazt, amit nekem adtál."

Imádkozom ezt a saját életemben is. "Uram, segíts nekem, hogy bírjam mindazt, amit nekem adtál, és ígértél." Isten gazdag és becses ígéretekkel adott nekünk. Egy csodás lelki légkörben *élhetnénk* egész a mennybéliekig, Jézus Krisztussal. De ehelyett mi azt választjuk, hogy a halom alján, kutyaként heverünk a porban. Lehet, hogy jól érzed magad odalent, ám én remekül vagyok idefent. Ezért imádkozom: "Uram, áldj meg, és segíts bírni mindazt, amit adtál. Köszönöm, amit már megtettél értem, Uram, de annyi mindent ígértél..."

Meg különben is, miért faragnád le, amit Isten meg akar adni? Miért is zárnád be az ajtót, ha Isten ki akarja nyitni, és meg akar áldani téged? Néhányan azt mondják: "Nem igazán érzem szükségét a Lélek ajándékainak." Viszont nekem *szükséges* minden, amit Isten akar adni. Nemcsak, hogy szükséges mindaz amit Ő adni akar, hanem *akarom* is mindazt, amit felajánl.

Amikor Isten elé jövök, nem zárok be semmilyen ajtót. Azt mondom: "Jól van, Uram, itt vagyok. Tedd a dolgokat a Te akaratod szerint. Ne engedd, hogy bármi korlátozást vezessenek ösvényedre. Szélesítsd határaitam, és engedd bírnom mindazt, amit ígértél nekem!" Ha bármikor megpróbálom Isten áldását megállítani, akkor tulajdonképpen a

saját bölcsességemet magasztalom és Isten fölé helyezem. Azt mondom ezzel, hogy jobban ismerem szükségleteimet, mint Ő. "Megtetted értem ezt és ezt, Istenem, de amazt nem akarom, hogy megtedd!" Én így imádkozom: "Szélesítsd határaitam, Uram! Áldj meg! Tedd meg mindazt, amit életemben tenni akarsz!"

Jábés azután így folytatja: "...a Te kezéd énvelem lenne" (1Krán 4:10). Nagyon fontos, hogy Isten keze az életem fölött legyen minden dologban, amit csak teszek. Veszélyes bármely feladatot úgy vállalni, hogy Isten keze nincs velünk.

Mózes azt mondja az Úrnak: "Ha a Te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen" (2Mózes 33:15). Uram, ne vezess innét sehová, ha nem leszel velem. Bizonyossággal, vígasszal és erővel mehetek előre, ha tudom, hogy Isten keze az életem fölött van. Nem kell többé reszketnem.

Jábés következő kérése: "Oltalmaz meg minden veszedelemtől!" (1Krán. 4:10). Ez oly fontos fohász, hogy Jézus is a "Miatyánk" utolsó kérelmeként megemlíti. "Szabadíts meg a gonosztól" (Máté 6:13). Az ördög mindig megpróbál törbe csalni bennünket.

Oly könnyen esem az ellenség csapdájába, megengedve, hogy harag kezdje uralni az életemet, vagy a keserűség irányítson, vagy más gonosz út csaljon el, és ragadjon magával. Nehéz igaz életet élni. Valójában ez nem is lehetséges saját emberi erőnkől. Isten Lelkének ereje kell, hogy igazként élhessek.

Azután Jábés így szól: "Oltalmaz meg a veszedelemtől, hogy bút ne lássak" (1Krán. 4:10). A gonosz *elsődleges* eredménye nagyon ritkán a szomorúság. A gonoszság először gyakran vidám és lelkesedő. A gonosz gyakran tűnik fel kedvező színekben. "Oly könnyű útnak tűnik egy kis gyors zsozsó megszerzésére. Persze, épp nem a legegyszerűsebb. De nézd a hasznot, amit kihozatsz belőle. És csak azt nézd, amit a pénzzel kezdhetsz, amit a haszonból nyerhetsz!"

A gonosz első eredménye lehet öröm, izgalom, gyönyör, tulajdonszerzés - de a *végző* eredménye mindig bánat. Lehet, hogy most még nem gondolod így. A bűn talán ma még nagyon izgalmas. De a bölcs ember mindig figyelembe veszi a választott ösvény következményeit. A te ösvényed hová vezet? Ha az ördög ösvénye, hát akkor barátom a szomorúsághoz vezet. A 73. Zsoltárban Aszáf irigyelte a bolondot, amikor látta fejlődéseit és előmenetelét a gonosznak. Majdnem el is esett amiatt, mígnem felismerte eredményeit a bűneiknek és gonoszságaiknak.

A Példabeszédekben Salamon inti a fiát az utcalánytól. "Színmézet csepeg az idegen asszony ajka, és símább az olajnál az ő ínye. De annak vége keserű... Az ő lábai a halálra mennek, az ő léptei a sírba törekszenek"

(Péld. 5:3-5). Első pillantásra lelkesítőnek tűnik, de a végső következmény a halál és pokol. Salamon hirdeti: "Van olyan út, mely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálba menő út" (Péld. 14:12).

Válaszok

Mi volt Jábes imádságának következménye? A Biblia azt mondja, hogy "Isten megadta neki, amit kért." Dicsőség az Úrnak! Jábes kérte, hogy Isten megáldja, és Isten megtette. Ő kérte, hogy Isten szélesítse határait, és az Úr megtette. Jábes így szólt: "Uram, tartsd kezeid fölöttem" és Isten rajta tartotta kezét. Kérte: "Uram, oltalmazz a veszedelemtől" és az Úr megóvta őt a gonosztól.

Oly nagyszerű tudni, hogy imádkozhatok Isten akarata szerint. A Biblia ígéri: "Ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket: és ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk Őtőle" (1János 5:14-15). Bizodalommal imádkozhatok Istenhez, hogy áldjon meg, szélesítse határait, tartsa kezét fölöttem, oltalmazzon meg a gonosztól - mert ez az Ő akarata az életemre nézve.

Kérj Tőle, és te is kapni fogsz. Jézus mondta: "Kérjétek (*kérlek, kérjétek*) és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen" (János 16:24).

Az ima elmulasztásának bűne

Ha az Úrral jársz, Isten fel fog emelni téged arra a legmagasabb szintre, amelyre engeded, és Ő a legjobbakat cselekszi a számodra ezen a szinten. Sajnos azonban, sokszor korlátozzuk azt, amit Isten tenni akar életünkben azáltal, hogy ragaszkodunk saját útjainkhoz, ahelyett, hogy meghajolnánk az Ő akarata előtt - Isten sokkal többet is tenne értünk, ám túl gyakran nagyon elfoglaltak vagyunk, és kitartunk eme elhatározásunk mellett: "Én így akarom, Istenem!" Igyekezve a saját utamat járni, sokszor csak a második vagy a harmadik "legjobbhoz" érek ahhoz viszonyítva,

amit Isten kínál. Az Ő munkája életemben behatárolttá lesz azáltal, hogy elutasítom isteni útjait.

Ez volt az eset Izraellel is. Izrael egyszer olyan nemzet volt, amelyet kizárólag Isten kormányzott. De eljött az idő Izrael történetében, amikor a nép többé nem akarta, hogy Isten uralkodjon fölöttük. Királyt követeltek, mint ahogy más nemzeteknél van. Ez az időszak katasztrofális volt: Izrael papi uralma egyeduralommá romlott.

Isten alkalmazkodott a nép kéréséhez, és megparancsolta Sámuelnek, hogy kenje királlyá Sault. Isten nem törölte el az Izraelitákat azzal, hogy "Elég belőletek!" Ők még mindig Isten népe voltak. Ő megtette a legjobbat, amit csak tudott, ilyen állapotok mellett... és királyt kent fel Izraelnek.

Isten azonban tudatni akarta nemtetszését a döntésükkel kapcsolatban. Sámuelen át mondta, hogy esőt és vihart küld a gabonaföldekre. Eljött az eső, és az emberek megrettentek. Sámuelhez, a prófétájukhoz kiáltottak: "Vétkeztünk! Imádkozz Istenhez érettünk, hogy ne haljunk meg, mert minden bűnünket tetéztük azzal, hogy királyt kértünk."

Sámuel válaszolt: "Ne féljete! Noha vétkeztetek, Isten népe vagytok. Ő választott titeket, az Ő nagy nevéért." Majd ezeket a csodás szavakat mondta: "Sőt, tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az értetek való könyörgéssel" (1Sám. 12:16-23).

Ezek szerint bűn nem imádkozni. Hányszor voltunk vétkesek az imanélküliség bűne miatt? Gondolj bele, micsoda csalódás Istennek, mikor nem imádkozol!

Isten a világegyetem Teremtője. "Minden Ő általa lett és Nála nélkül semmi sem lett, ami lett" (János 1:3). Az, Aki teremtette ezt az óriási világot, egy meghívót adott, hogy jöjj Hozzá, beszélj Vele, és legyél Vele közösségben. Meghívott téged, hogy lépj be az Ő jelenlétébe, és oszd meg minden gondodat és minden lehetséges szükségletedet. Mégis oly sokszor figyelmen kívül hagyjuk e meghívást.

Képzeld csak el, hogy a postával színes, dombornyomásos pecséttel ellátott levelet kapsz az Állam Elnökétől. Kinyitod a levelet, és hivatalos meghívót találsz benne az Országházba, minden költség térítve. Mit tennél? Odébb dobod? Nem. Az Elnök, akár egyetértesz vele, akár nem, fontos személyiség. Elmulasztanád a válaszadást? Persze, hogy nem. Valójában, ha csak az anyósod hívott volna át, még neki is legalább válaszolnál!

Ha emberi hívásokra kegyességgel válaszolsz, gondolj csak a szégyenre, hogy amikor Isten hív a Vele való közösségre, te elutasítod!

Lehet, hogy azt mondod: "Egyszerűen nincs időm imádkozni." Van időd TV-t nézni? Arra van időnk valójában, amire akarjuk, hogy legyen. Ezért nyilván Isten azt feltételezi rólunk, hogy mi nem igazán akarunk közösséget Vele. Ez pedig helyes feltételezés.

Testiségünk elutasítja az imádkozást, mert ez a lélek gyakorlata. Ezért leszek olyan fáradt mihelyt elkezdek imádkozni. Azt mondom: "Túl álmos vagyok, Uram." A testem lázad az ima ellen!

A lélek és a test mindig harcolnak egymás ellen. Bármikor, ha lelki gyakorlatba lépek, a testem lázad ellene. Minden féle kifogást megtalálok: "Túl zavart vagyok imádkozni" vagy "Túl gyenge vagyok hozzá".

Az imanélküliség tulajdonképpen feltartja Isten munkáját. Megkérdezhetnéd: "Hát nem teljhatalmú Isten?" Nem teheti meg, amit akar? Hát nem Ő uralkodik az egész világegyetemen? Nem lesznek-e meg a céljai, akármi is van? Akkor meg hogyan akadályozhatja meg az imanélküliség az Isten munkáját?"

Az igaz, hogy Isten teljhatalmú. De az is igaz, hogy Isten szabad választási lehetőséggel teremtett minket. Megvan a tehetségünk hogy szabadon döntsünk és cselekedjünk - és Isten tiszteletben tartja a te személyes szabad akaratodat. Nem fogja az életedre ráerőszakolni az Ő akaratát vagy vágyait. Megadta neked a képességet, hogy válassz, és Ő megbecsüli a döntéseidet.

Isten elrendelte, hogy az Ő munkája a földön az imán keresztül valósuljon meg a mi egyetértésünk által: az imádkozáskor.

A zsoltáros elmondja, hogy a zsidó nép felingerelte és korlátozta "Izrael szentjét" (Zsolt. 78:41). A korlátlan Isten az emberi hitetlenséggel akadályoztatott. Mi tart vissza az imádkozástól? A hitetlenség! Valójában te a hitetlenségeddel korlátozhatod a munkát, amit Isten el akar végezni.

Jézus mondja: "Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek" (János 15:16). Isten sok dolgot akar neked adni, de nem adja, amíg nem imádkozol. Ima által tulajdonképpen megnyitod az ajtót, és engeded, hogy Isten azt tegye amit akar. Hiszem, hogy mi csak nagyon kis részét láttuk annak, amit Isten tenni akart - az imádkozás hiánya miatt.

Isten parancsolja, hogy imádkozzunk. Ezért a nem imádkozás engedetlenség cselekedete Isten ellen. A Biblia mondja. "Szüntelenül imádkozzatok" (1Thess. 5:17). "Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni" (Lukács 18:1). Az imádkozás elmulasztása bűn, mert engedetlen vagyok az Isten által adott rendelkezésnek.

Szükséges egymásért imádkoznunk. Bűn, hogyha én, mint pásztor nem imádkozom a nyájamért. Az Írások mondják: "Egymás terhét hordozzátok, úgy töltsétek be a Krisztus törvényét" (Gal. 6:2).

Néha talán még imádkozunk is mások életében adódó bizonyos problémákért. Ha a gond nem szűnik meg azonnal, olyannyira elbátortalanodunk, hogy abbahagyjuk az imádkozást. Annyira ki tudunk borulni más emberek mulasztásain, holott nekünk is megvannak a hibáink. A mi vétkeink mindig olyan borzalmasak, ha mások követik el őket!

Sámuel imádkozott, hogy Isten megváltoztassa az emberek döntését, hogy többé ne ragaszkodjanak ahhoz, hogy legyen királyuk. Sámuel azt akarta, hogy Isten irányítsa, és Ő uralkodjon a nemzet fölött. De minden könyörgése ellenére is, Izrael királyt akart. Könnyen felháborodhatott volna Sámuel, így szólva: "Nem fogok imádkozni ezért a makacs, kemény nyakú népért többé! Megkapták, amit kértek. Hadd arassák le a következményeit!" Ám nem tette. Azt mondta nekik: "Isten ments, hogy vétkezzem az Úr ellen, hogy nem imádkozom értetek."

Az imaelhagyás okai

Ha önvizsgálatot tartasz, különböző idítékokat találhatsz életedben az imádság elmulasztására. Egyik ok az idő hiánya.

Ebben a társadalomban megengedtük magunknak, hogy elfoglaltabbaká váljunk, mint azt Isten eredetileg akarta. Amikor az Úr először megteremtette testünket, szándéka az volt, hogy az ember egy sokkal könnyebb, nyugodtabb iramú életet éljen, mint amit ma él. Ma az életstílusunk és társadalmunk megnehezíti, hogy időt találjunk az Úrral való egyedüllétre.

Végtelenül nehéz még zavartalan helyet is találni az imádkozáshoz. Egyre nehezebb és nehezebb lesz egy csöndes zugot találni, hogy egyedül lehessünk az Úrral. Ez a világ egyre zsúfoltabbá és túlnépesedettebbé válik, és a Sátán megtesz bármit, hogy megzavarja csendességedet az Úrral.

Lehet, például, hogy egész héten nem csörög a telefon. Ám, ha magányossá válsz, és akarod, hogy csörögjön, csak térdelj le imádkozni. Lehet, hogy téves hívás lesz, de biztos lehetsz benne, hogy a telefon megszólal, vagy valaki épp az ajtónál kopogtat, vagy a gyerekek jönnek sírva. Sok háborgatás teszi nehezzé az imádkozást.

Egy másik gátja az imának az elkalandozásra való hajlamosság. Elkezdesz egy bizonyos dologért imádkozni. A gondolataid hamarosan elvisznek a tengerhez, és már ott hullámlovagolsz - csodások a hullámok és hirtelen... - hoppá! "Bocsánat Uram!" A gondolataid kicsit elkalandoztak.

Az is az ima elmulasztását okozhatja, hogy álmosak leszünk. Legtöbbször olyan nyomás alatt élünk, hogy minden szabad pillanat lehetőség a pihenésre. Például, ha letérdelsz az ágyad mellé, és fejed karjaidra hajtod, hogy imádkozz - hát ez egy jó helyzet, akár elaludni is! Hamarosan már bóbiskolsz is, az ima közepette. Egy idő múlva térdeid és lábaid fájni kezdenek. Ez felébreszt. Hirtelen felismered: "Elaludtam a munkahelyen!"

Még rosszabb, ha elhatározod, hogy ágyban fekvé imádkozol, fejed a párnára hajtva. Nos, nem ellenzem ezt teljesen. Minden este az Úrral való beszélgetéssel fekszem le. Lelki közösségben örvendek az Úrral míg el nem alszom. Viszont szükséges, hogy legyen egy olyan imaalkalmunk, ami sokkal cselekvőbb és éberebb.

Megoldások

Mit tehetnénk, hogy legyőzzük imanélküliségünk gondjait? Van pár gyakorlati javaslatom. Az idővel kapcsolatosan meg kell fegyelmeznünk önmagunkat, hogy időt szakítsunk az imádságra. Soha nem fogsz *találni* időt az imádsághoz, neked kell *csinálnod* időt.

Az életben megvan a dolgok sorrendje. Mivelhogy soha nem tudod megcsinálni mindazt, amit akarsz, fel kell áldoznod a kevésbé fontos dolgokat a fontosabbakért. Okos ember bölcsen használja az idejét, és megfelelő fontossági sorrendet tud kialakítani.

Az imádság a legfontosabb cselekvés amivel valaha is foglalatostkodhatsz. Teendőid listájának az elején kéne, hogy álljon. Kell, hogy időt szakíts az imára, még akkor is, ha nem lesz időd enni, vagy reggel újságot olvasni.

Ezenkívül találj egy azvartalan helyet. Lehet, hogy kell valamit tenned érte, de vedd a fáradságot. Gyakran sétára indulok, vagy elkocsizok, hogy egyedül lehessek az Úrral. Azt is megteszem, hogy korábban kelek, mint a család többi tagja. Az ima fontosabb számomra, mint az alvás, és a telefon ritkán csörög kora reggel.

Hogy gondolataim megóvjam az elkalandozástól, néha a szavakat hangosan kiejtve imádkozom. Az igaz, hogy Isten tudja, mi van a szívemben, de mikor a szívemből próbálok imádkozni, elmém gyakran elkalandozik. Egy pillanatra gondolkodom: "Uram, vigyázz erre meg arra. Köszönöm ezt meg azt..." - és hamarosan a tengeren hullámlovagolok újra! Ám, mikor kimondom az imám, akkor arra kell figyelnem, amit mondok. Így összpontosítani tudok az Úrral való beszélgetésemre.

Gyermekként mindig azt mondták nekem, hogy ha nem csukom be a szemeimet, az Úr nem fog meghallgatni engem. Egyszer egy pásztor említette, hogy amikor ő fiatalon az iskolacsapattal kosárlabdázott, a csoport elhatározta, hogy imádkoznak a játék előtt. Valamelyik gyerek így szólt: "Na jó, mindenki csukja be a szemét, különben veszítünk." Ő pedig kukucskált, hogy mindenki becsukta-e a szemét. Veszítettek. Évekig bűnösnek érezte magát a játékért!

Az Írásokban azonban az van, hogy szüntelenül imádkozzunk (1Thess. 5:17), ami utal arra, hogy az ima nem a test egy helyzete. Ha le kell térdelnem az imádsághoz, akkor a szüntelen imádkozás azt jelentené, hogy soha sem kelhetnék föl térdeimről. Hasonlóképpen Isten nem várja el, hogy mindig csukott szemmel imádkozzunk, mert akkor a szüntelen imádkozás azt jelentené, hogy többé nem nyitom ki a szemeimet! Akár nyitott, akár csukott szemmel imádkozom, Isten egyformán hallja.

Én találtam egy jó megoldást a szendergésre vagy álmoságra míg imádkozom: a sétát. Ha sétálok, nem alhatok el. Néha le-föl járkálok a szombában. Máskor meg elmegyek sétálni a mezőre, vagy az udvaron beszélgetek Istennel. Leggyümölcsözőbb és legáldottabb imaalkalmaim séták alatt voltak.

Mikor imádkozom, Istenhez beszélek, mintha a legközelebbi barátomhoz szólnék. Nem használok mázas hangzást, sem vad ordítást. Ismeri Isten a valódi énemet. Nincs szükségem "imádkozós hangnemre". Nagyon tényszerűen beszélgetek vele. Elmondom Neki az összes gondomat, kétségeimet és kérdéseimet. Megpróbálok Vele olyan őszinte lenni, amilyen csak tudok. Jól is teszem, mert Ő tudná, ha nem lennék az. Ha megpróbálnék valami fölött elsiklani, csak magamat csapnám be. Istent nem lehet átverni!

Talán azt mondom: "Uram, tudod, hogy nincs olyan mély szeretet bennem e személy iránt, mint kéne." Halandzsa! Ezzel csupán megkísérelem elrejtteni az igazságot, hogy ne nézzek ki olyan rossznak amilyen vagyok. Jobban teszem, ha az igazat mondom! "Istenem, ki nem állom. Útálom! Valahányszor csak meglátom, szeretnék behúzni egyet a szemei közé." Légy őszinte, és térj meg!

Társalgási módon is beszélgetek Istennel. Ez azt jelenti, hogy hallgatnom is kell. Végül is Isten szintén akar hozzám szólni. Oly örömet és áldást találok abban, hogy lelki közösségre lépek és együtt vagyok azzal, aki engem teremtett.

Isten bocsássa meg nekünk az imanélküliség bűnét! Isten segítsen, hogy buzgón imádkozhassunk. Mi pedig hadd láthassuk a mi imával *teli* életünkön át Isten hatalmas munkáját ebben a kétségbeesett világban.

A szerzőről

CHUCK SMITH, az Úr Jézus Krisztus szolgája. Bibliatanító már több mint 40 éve. Lelkipásztor a kaliforniai Calvary Chapel gyülekezetben (Calvary Chapel of Costa Mesa), amely egy kiterjedt evangéliumi szolgálat. Tanításai magnószalagokról és rádióműsorokból világszerte ismertek. Magyarországon is alakult Calvary Chapel (Golgota Kersztyén Gyülekezet) az utóbbi néhány évben.

Tartalom

Bevezető.....	2
Mi az imádság?	2
Imádás (Dicsőítés).....	3
Kérelem (Fohász)	3
Közbenjárás (Könyörgés).....	5
A csata	5
A csata forgatókönyve	6
Kitartás.....	9
Ragaszkodjunk az ígéretekhez	10
Amikor a válasz: "Nem!"	11
Eredménytelen imák.....	12
Egy kis útmutatás	13
Használd a fegyvereidet.....	14
Az ima célja	15
Az isteni időzítés.....	17
Isten meg akar áldani	19
Jótanácsok az imádkozáshoz.....	21
AZ ima kiváltságai.....	23
Az ima hatásköre	24
Jutalmak	25
Szokások	26
Az ima felépítési formája	27
Az eredményes ima	28
Isten bölcsessége.....	32
Az ima ereje.....	34
Akcióban az ima	35
Az ima embere	38
Imádkozz és válaszolok	39
Melyik Istent szolgálod?	39
Jábes kérelmei.....	42
Válaszok	44
Az ima elmulasztásának bűne.....	44
Az imaelhagyás okai.....	47
Megoldások.....	48
A szerzőről	50
Tartalom	51